ppe ieſum:ſ3 ſecus pedes illius:vt oñdat dilıgẽtiã aſſi-
duitatẽ:⁊ ſolertiã erga auditionẽ:⁊ multã reuerẽtiã quã
habebat ad dñm. AV. de vbis dñi: Quãto aũt humili⁹
ad pedes ſedebat:tanto amplius capiebat. ꝯfluit enim
aqua ad humilitatẽ ꝯuallis:denatat de tumoribus coll'.
BA. Oĩs aũt operatio ⁊ vbũ ſaluatoris regula ẽ pieta-
tis ⁊ vtutis:ob hoc eñi īduit corpus noſtrũ:vt nos con
uerſationẽ illi⁹ imitemur ꝓ poſſe. CHRY. Exemplo
igit̃ ſuo docet diſcipulos qualiter ſe gerere debeãt in do
mibus eoꝝ qui eos ſuſcipiũt:vt ſ. applicãtes ad domũ
nõ reſupini qeſcãt ſed poti⁹ replcãt ſuſcipiẽtes ſacris ⁊
diuinis doctrinis. hi vo q̃ domũ parãt:exeant obuiam
hilariter ⁊ feruẽter duab⁹ de cãis; pmo qdẽ edificabũt i
doctrinis eoꝝ:quos ſuſcipiũt:deinde ⁊ recipiẽt charita
tis mercedẽ. vñ ⁊ hic ſequit̃: Martha aũt ſatagebat cir-
ca frequẽs miniſteriũ. AV. de vbis dñi. Bene martha
circa corporalẽ dñi neceſſitatẽ vel volũtatẽ miniſtrabat
quaſi mortali:ſ3 qui erat in carne mortali: in principio
erat vbũ. Ecce qd̃ maria audiebat: Verbũ caro fcm̃ eſt.
Ecce cui martha miniſtrabat:laborabat iſta:vacabat il-
la. verũtñ martha laborãs:multũ i illa occupatõe ⁊ ne-
gocio miniſtrãdi iterpellauit dñm:⁊ de ſorore ꝯqueſta ẽ
Seqt̃ eni. Et ait dñe:nõ ẽ ti. cu. q̄ ſor. mea reli. me ſo. mi.
Erat eni maria itenta dulcedini:vbi dñi a martha ꝯuiui
um dño pabat:in cui⁹ ꝯuiuio nõ iucũdabat. Cũ g̃ ſuaui
ter audiret vbũ dulciſſimũ ⁊ corde intenſiſſimo paſcere
tur:iterpellato dño a ſorore ſua: quõ putam⁹ cã timuiſ
ſe ne diceret ei dñs: Surge ⁊ adiuua ſororẽ tuam: Mira
eni ſuauitate tenebat:q̃ pfecto maior ẽ mẽtis q̃ ventris:
ſ3 cã3 ſuã tãq̃ ocioſa iudicij maluit ꝯmittere. nec i rñden
do voluit laborare. ſi n. pararet rñdẽdi ſmonẽ remittẽt
audiẽdi intentionẽ. Rñdit g̃ dñs q̃ in vbo nõ laborabat
q2 vbũ erat. Sequit̃ eni: Et rñdens dixit illis dñs: Mar
tha mar. ſol. es ⁊ turbaris erga plurima. Repetitio nois
idiciũ ẽ dilectionis:aut forte mouẽde itentionis:vt audi-
at attẽti⁹. Bis vocata audit: Turbari erga plurima. i. cir
ca multa es occupata:vult eni hõ occurrere qñ miſtrat
⁊ aliqñ nõ põt:q̃rit qd̃ deeſt:parat qd̃ adeſt:diſtendit ani
mus. nã ſi martha ſufficeret:adiutoriũ ſororis nõ poſce
ret. multa ſunt:diuerſa ſunt:q2 carnalia ſunt:q2 tpalia: ſẽ
Preponit aũt vnũ multis:nõ eni a multis vnũ:ſ3 multa
ab vno. vñ ſequit̃: Porro vnũ ẽ neceſſariũ. Circa vnum
ſe voluit occupari ſ3 illud: Mihi adherere deo bonũ ẽ
vnũ ſunt pr̃ ⁊ filius ⁊ ſpũſſcũs:ad hoc vnũ nõ nos pducẽ
niſi multi habeamus cor vnũ. CI. Uel aliter cũ ſuſce-
perint aliq̃ frẽs deũ nõ ſolicitent erga multum offm̃:nec
poſcãt que p manibus nõ ſũt:⁊ op⁹ exuperãt: grauat. n.
paſſim i qua ib3 re qd̃ ſupfluit:generat eni volẽtibus cõ
ferre tediũ:⁊ vĩ q̄ fuit alqs cã laboris. BA. Abſurdũ3
etiã ẽ cibos ad ſuſtẽtationẽ corpis ſumere:ac p eos iteꝝ
officere corpori ⁊ īpedire ipm̃ erga mandatoꝝ diuinoꝝ
offm̃. Si g̃ adueniat aliqs pauperꝝ:ſumat formã ⁊ exem
plar modeſtie ciboꝝ:nec cã viuere volẽtiũ i delitijs mẽ
ſã ꝓpriã pparem⁹. vniformis eni ẽ xp̃iani vita. ad vnã
itendẽs intentionẽ. ſ. ad gloriã dei. Multiformis vero ⁊
varia vita eoꝝ que d foris ſũt:ꝓ libito variata eoꝝ: Tu
vo cur dũ copia ciboꝝ ⁊ cã dilectionis fratri pparas
mẽſam criminaris cũ voluptatiſ: ⁊ diffundis i cũ gulo-
ſitatis obprobria:arguẽs delitias ei⁹ in eo qd̃ pparas:
Nõ cõmẽdauit dñs marthã occupatã circa frequẽs mi
niſteriũ. AV. d v. dñi: Quid g̃ putam⁹ repheñſu3 eẽ mi-
niſteriũ marthe:quã cura hoſpitalitatis occupauerat: q̃
tãto hoſpite letabat:hoc ſi veꝝ ẽ:dimittãt hoies q̄ mi-
niſtrãt egẽtib⁹:vacẽs vbo:occupent circa ſciam ſalutarẽ
nihil ſit cura eiſ qs pegrin⁹ i vico ſit:qſ egeat pane:vacẽt
opa mie:vni itẽt ſcie THEO. Nõ g̃ dñs hoſpitalitatẽ
phibet:ſ3 plurimoꝝ turbationẽ ſcilicet abſtractiõe3 ⁊ tu
multũ:⁊ vide ꝯſiliũ dñi:q̄ prius dñs nihil dixerat mar
the:ſ3 poſtq̃ illa ſororẽ ab auditu ſtudebat euellere; tũc

dñs occaſione hita icrepauit eã vſq3 eni adeo honorat̃
hoſpitalitas:donec ad neceſſariora nos atrahit. Cũ vo
icipit ab vtilioꝛib⁹ īpedire:manifeſtũ ẽ q̄ honorabilio2 ẽ
diuinoꝝ audit⁹. AV. de v. do. Nõ g̃ dñs opus rephen
dit:ſ3 mun⁹ diſtinxit. Seqtur eni: Maria optimã pt̃ẽ ele
git q̃ ñ auferet ab ea: Nõ tu malã:ſ3 illa meliorẽ:vñ meli
orẽ q2 ab ea nõ auferet:a te auferet aliqñ on⁹ neceſſitati
Nõ eni cũ veneris ad illã patriã iuenies pegrinũ quẽ ſu
ſcipias hoſpitio:ſed bono tuo auferet:vt qd̃ melius eſt
det. auferet a te labor vt requies det. Tu nauigas:illa in
portu ẽ. eterna eni ẽ dulcedo veritatis:in hac tñ vita au
get:in illa pficiet:nunq̃ auferet. AM. Agat g̃ te ſicẽ ma-
riã deſideriũ ſapie:hoc eni maius:hoc pfectius op⁹: ne
miniſterij cura cognitionẽ vbi celeſtis auertat. Nec argu
as eos ⁊ ocioſos iudices:quos videas ſapie ſtudẽ. AV.
de que. euã. Myſtice aũt q̄ martha excepit illũ in domũ
ſuã:ſignificat eccleſiam que nũc excepit dñm i cor ſuum
Maria ſoror ei⁹ que ſedebat ad pedes dñi ⁊ audiebat
vbum ei⁹:ſignificat eãdẽ eccliã3: ſ3 i futuro ſeculo: vbi
ceſſans ab ope miniſterioq3 indulgẽtie:ſola ſapia pfruit̃
Qd̃ aũt ꝯquerit̃ q̄ ſoror eius eã nõ adiuuet:occaſio da
tur ſnie dñi:qua oñdit iſtã eccliã ſolicitã eẽ ⁊ turbari er-
ga plurima:cũ ſit vnũ neceſſariũ:ad qd̃ p miniſterij hui⁹
merita ꝑuenit. Maria vo dic̃ optimã pt̃ẽ elegiſſe:q2 per
hãc ad illã tẽdit:⁊ nõ aufert. GRE. vi. mora. Uel p ma
riã q̃ vba dñi reſidẽs audiebat:ꝯtẽplatiua vita exprimit̃
p marthã exterioꝛib⁹ obſequijs occupatã:actiua vita ſi
gnificat:ſ3 marthe cura nõ rephendit: marie vo laudat̃
q2 magna ſunt actiue vite merita : ſed ꝯtemplatiue poti
ora. vñ nec auferri vnq̃ marie pars dicitur:q2 actiue vi
te opera corpore tranſeunt: contemplatiue autem gau-
dia melius ex fine ꝯualeſcũt.

CA. XI.

ET factũ ẽ cũ eſſet i quodã loco orãs
vt ceſſauit:dixit vn⁹ ex diſcipulis ei⁹
ad eũ: Dñe doce nos orare ſicut do
cuit ioannes diſcipulos ſuos Et ait il
lis: Cũ oratis dicite: Pater ſcificet̃
nomẽ tuũ adueniat regnũ tuũ:panẽ noſtrũ quoti
dianũ da nobis hodie ⁊ dimitte nobis pctã nr̃a
ſiquidẽ ⁊ nos dimittimus debẽti nobis:⁊ ne nos
inducas in tẽtationem.

BE. Poſt hiſtoriã ſororꝝ que duas eccleſie vitas. ſignifi
cauerũt. nõ fruſtra dñs ⁊ ipe oraſſe ⁊ diſcipulos orare
docuiſſe ſcribit̃:q2 ⁊ orõ quã docuit:vtriuſq3 i ſe vite ꝯti
net myſteriũ:⁊ ipſaꝝ pfectio vitarũ:nr̃is nõ virib⁹ ẽ ob
tinẽda ſ3 pcib⁹. vñ dr̃: Et fcm̃ ẽ cũ eẽt i quodã loco orãs
CIRY. Cũ aũt hẽat oĩs boni plenitudinem:cur orat ſi
plenus ẽ ⁊ i nullo penitus eget: Ad hoc dicim⁹ q̄ cõpe
tit ei ex mõ diſpẽſatiõis i carne:cũ voluerit humana ple
qui tpe ad hoc ꝯueniẽte. Si. n. comedit ⁊ bibit: nõ icon
grue vtebat orõne:vt doceat nos nõ eſſe erga hoc tepi
dos:ſed attẽtius iſiſtere orationibus. TYTVS. Cum
aũt nouã ꝯuerſationẽ vidiſſent diſcipuli: nouã formam
orationis poſtulauerunt cum plures orationes contine-
rentur in veteri teſtõ. vñ ſequitur: Ut ceſſauit:dixit vnus
ex diſcipulis eius ad eũ: Dñe doce nos orare. ne. ſ. cõtra
deũ peccemus:aliqua qrentes ꝓ aliqs:vel do aſſiſtẽtes
i orõne nõ eo mõ quo expedit. ORI. Et vt orõnis do
ctrinã pferat infert: Sic̃ ⁊ ioã. do. diſci. ſuos. de quo. ſ.
nos docuiſti:q̄ inter natos mulieꝝ nullus eo maior ſur
rexit. ⁊ q2 pcepiſti nobis petere eterna ⁊ grãdia : vñ erit
nos ad hoꝝ ꝑuenire noticiã:niſi a te deo ⁊ ſaluatore no
ſtro. GRE. niſenus: Orationis ergo doctrinã explicat
diſcipulis qui ſolerter noticiã orõnis expoſtulãt: oſten
dẽs qualiter implorari oporteat diuinũ auditum. BA.
Duo aũt ſũt modi orõnis. Unus quidem laudis cũ hu-
militate:ſecũdus vo petionis remiſſior. Quotiens ergo
orās

oras nõ ꝑus ad petēdū ꝓu̅pas. Sin aūt tuū criminaris
affectū ꝙ neceſſitate coactus ſupplices deo. Sed cū in-
cipis orare: quālibet deſere creaturā viſibilē ⁊ inuiſibi-
lē. Sumas aūt exordiū a laude illi⁹ qui cuncta creauit.
vñ ſubdit: Et ait illis: Cū oraueritis dicite: pr̄. AV. de
v. dñi: Primus ſmo ꝗte gr̄e: faciē tuā nõ audebas ad ce
lū leuare: ⁊ ſubito accepiſti grāz xp̄i. Ex malo ſuo fact⁹
es bon⁹ filius: iõ pſume nõ de tua opatione ſed de xp̄i
gratia. Nõ ergo hic arrogātia ē: ſed fides. predicare qḋ
acceperis: nõ ē ſupbia: ſed deuotio. Ergo attolle oculos
ad pr̄ez q̄ te p lauacrū genuit: q̄ p filiū te redemit: pr̄ez di
cas quaſi filius. Sed noli tibi aliq̄d ſpāliter vēdicare. ſo
lius chriſti ſpecialis ē: pr̄ nobis ē pr̄ oībus i cõi: q: illum
ſolū genuit: nos aūt creauit. Et iõ ſm matth. dr̄: Pr̄ nr̄. ⁊
addit: qui es i celis. In illis. ſ. celis de q̄b⁹ dictuz ē. Celi
enarrāt gl̄iam dei. Celū ē vbi culpa ceſſauit. vbi nullum
mortis ē vulnus. THE. Nõ aūt dicit: Qui es i celiſ
tanq̄ ibi circūſcribat: ſed vt ad celos erigat auditorez ⁊
abſtrahat a terrenis. GRE. niſenus: Uide aūt quāte pre
parationis opus ē: vt audacter poſſis deo dicere pr̄: q:
ſi ad res mūdanas intuitū dirigis: aut humanā gloriam
ambiſ: aut ſordes paſſibilis appetitus: ⁊ hāc orõnē enū
cies. Audire mihi video deū dicentē: Cū corrupte fue-
ris vite ſi patrē vocas icorruptibilitatis genitorez: feda
voce inquinas incorruptibile nomē. nam qui pr̄em mā-
dauit vocare: pferre mēdaciū nõ ꝯceſſit. Oium vo bo-
noꝝ exordiū ē glorificare nomē dei i vita nr̄a. vñ ſubdit
Scificet nomē tuū: Quis eni ē adeo beſtialis q̄ vidēs in
credētibus vitā purā nõ gl̄ificet nomē iuocatū i tali vi-
ta. Igit q̄ dicit i orõne ſcificet in me iuocatū nomē tuum:
hoc orat nois tui ꝯcurrente ſubſidio: iuſtus abſtinēs ē a
quolibet malo. CHRY. Sic eni cū quis celi pulchritu
dinē aſpicit dicit: gloria tibi de⁹: ſic etiā cū aſpicit alicui⁹
v̄tutē: q: hois virtus multomagis ꝙ celū glorificat deū.
AV. de ver. do. Uel dr̄: Scificet nomē tuū in nobis: vt
ad nos poſſit eius ſcificatio puenire. TYTUS. Ut di
cit: Scificet nomē tuū. i. nota ſit tua ſcitas toti mundo: ⁊
laudet te decenter. Rectos aūt decet collaudatio. Iuſſit
igit orare ꝓ emēdatione mūdi totius. CI. Qm̄ penes
eos ad quos nondū puenit fides ꝯtemnit adhuc nomē
dei. ſʒ vbi iubar veritatis ſup eos illuxit: eū fatebuntur
ſcm̄ ſcõꝝ. TY. Et q: i noie ieſu ē gloria dei pr̄is tūc nomē
pr̄is ſcificabit: qñ chriſtus erit notus. ORI. Uel q: no
mē dei ab errātibus attribuitur culturis: ⁊ creaturis nõ
dū ē ſanctificatū: vt ſit ſepatū a quibus debuit ſepari.
Decet ḡ nos orare vt nomē dei adaptet ſoli vo deo: cui
adaptat qḋ ſubditur: Adueniat regnū tuū. vt. ſ. euacuet
pncipatus ⁊ ptās ⁊ virtus ⁊ regnū mundi: ꝗ̄etiā pctm̄
qḋ regnat in mortalibus nr̄is corporibus. GRE. niſen⁹
Imploramus etiā a dño liberari a corruptione: eximi a
morte. Uel ſʒ quoſdā: Adueniat regnū tuū. i. veniat ſup
nos ſpūſſcūs tuus vt purificet nos. AV. de ver. domi
Tūc eni venit regnū dei qñ eius ſum⁹ grām ꝯſecuti. Ipe
eni ait: Regnū dei itra vos ē. CIRYL. Uel q̄ hoc di-
cūt videt optare rurſuz refulgentē i mūdo oium ſaluato
rē. Mādauit aūt i orõne petere illud tp̄s reuera terribile
vt ſciāt ꝙ viuere decet eos nõ lēte vel remiſſe vt illõ tp̄s
nõ parat eis flāmā ⁊ vindictā: ſʒ magis honeſte ſʒ volū
tatē ipſius vt eis tp̄s illud nectat coronas. vñ ſm. matth
ſeq̄t: Fiat volūtas tua ſicut in celo ⁊ in terra. CHRY.
q. d. pſta nobis dñe ꝯuerſationē imitari celeſtē: quaten⁹
q̄cūq; tu vis: nos etiā velim⁹. GRE. niſen⁹ Qm̄ eni vi
tā humanā poſt reſurrectionē ſilem dicit eē venturā vite
angelice: ꝯſequēs ē vitā mūdanā ad vitā que poſtmodū
ſperat diſponi: vt i carne viuētes carnaliter nõ viuamus
Per hoc aūt ver⁹ medic⁹ aie ſoluit morbi nām: vt quoſ
occupauit ifirmitas p hoc ꝙ a volūtate diuia receſſerāt
a morbo denuo liberet copulatio ad voluntatē diuinā.
Eſt enim ſanitatas aie executio debita voluntatis diuie.

AV. in encheridion: Apud euāgeliſtā igit mattheum
ſeptē petiones ꝯtinere vr̄ dñica orõ. euāgeliſta vo lucas
i orõne dñica petitões ñ ſeptē ſʒ q̄nq; ꝯplex⁹ eſt: nec ab
illo vtiq; diſcrepauit. Sʒ quõ illa ſeptē ſūt itelligēda: ipe
ſub breuitate cõmonuit. Nomē quippe dei ſcificat i ſpū:
dei aūt regnū in reſurrectõe futuꝝ ē. Oñdēs ḡ lucas tertiā
petitionē duarū ſuperiorū eſſe quodāmõ repetionē: ma
gis eā pt̄ermittēdo voluit itelligi. Deide tres alias adiū-
xit: Et pmo de pane quotidiano dicēs: Panē no. quoti.
da. no. ho. AV. de v. dñi: In greco dr̄ epiuſion. hoc eſt
ſupſubſtātialē: ñ iſte ē panis q̄ vadit i corp⁹: ſʒ ille paniſ
vite etne q̄ aie nr̄e ſubāz fulc̄. Latin⁹ aūt hūc quotidianū
panē dic̄: quē greci dicūt aduenientē. Si quotidian⁹ ille
ē panis: cur p⁹ ānū illū ſumas: quēadmõz greci i oriente
facere ꝯſueuerūt: Accipe quotidie qḋ quotidie tibi pſit:
ſic viue ꝙ quotidie merearis accipe. Morte dñi ſignifi-
catur: ⁊ remiſſio peccatorum. qui vulnus habet medici-
nam querit: vulnus eſt quia ſub peccato ſumus. medi-
cina ē celeſte ⁊ venerabile ſacrm̄. Si quotidie accipis:
quotidie tibi ē hodie. Xp̄s tibi quotidie reſurgit: hodie
eni ē qñ xp̄s reſurgit. TY. Uel panis aiaꝝ diuina ē v̄t⁹
afferēs futurā vitā ꝑhēne: ſic paniſ ex tra ꝓdiēs vitā tpa
lē ꝯſuat. Cū aūt quotidianū dixiſſet: diuinū q̄ aduenit ⁊
futur⁹ ē ſignificat: quē nobis hodie pſtari req̄rim⁹: poſcē
tes quoddā ei⁹ pncipiū atq; guſtū: qñ ſpūs i nobis iha-
bitās v̄tutē opat: q̄ ſupat oēz v̄tutē hūanā: puta caſtitatē
hūilitatē. CI. Putāt āt forſan aliq̄ indecēs eē ſcõs a deo
q̄rere corporalia. ⁊ ob hāc cām applicāt qḋ dr̄: Ad ſpi-
ritalē pfeſſionē. Ego aūt ꝯcedaz ꝙ oportet ſcõs pcipue
ſatagē ad obtinēda ſpiritalia dona. Illud tm̄ decet iſpicē
qḋ irrephēſibilit petūt dño pcipiēte panē cõez. ex eo ꝙ
panē iuſſit q̄rere. i. quotidianū alimtū: vr̄ ꝙ nihil ꝯcedat
eos hr̄e: ſʒ magis honeſtā colē paupetatē. nõ. n. ē hñtiū pa
nē petē: ſʒ oppreſſorū penuria. BA. q. d. panē quotidia
nū q̄ nr̄e ſubſtātie ꝯpetit ad vitā diurnā: nõ tibiipſi ꝯmē
des: ſʒ ad deū cā ei⁹ refugias: exponēs ei neceſſitatē na
ture. CHRY. Poſtulāda ḡ ſūt diuinit⁹ necia vite: non
ciboꝝ diuerſitates. ⁊ vina odorifera ⁊ cetera q̄ delectāt
guttur: onerāt aūt vētrē: ⁊ mētē pturbāt: ſʒ panis q̄ pōt
ſubāz corporis ſuſtētare: ⁊ illū q̄ nobis hodie tm̄mõ ſuf
ficit: vt de craſtino nõ cogitem⁹: vnā ſolā petionē ſenſibi
lem q̄rimus: vt pñtibus nõ affigamur. GRE. niſenus:
Poſtq̄ aūt p bona opa fiduciā ſumē docuit: ꝯſequēter re
miſſionē reatuū docet iplorare. Sequit. n. Et dimitte no
bis peccata nr̄a. TY. Hoc aūt additū ē neceſſario: ꝓ eo
ꝙ null⁹ ſine pctõ repit: ne ipediamur a ſacra pticipatõe
ꝓpter humana pctā. Cū eni teneamur exhibere xp̄o oi-
modā ſcitatē q̄ ſpm̄ſcm̄ habitare facit i nobis: redarguē-
di ſum⁹ ſi ñ obſeruem⁹ ei tēplū mūdū. Huic aūt defectui
ſubuenit per dei bonitatem indulgentē hūane fragilitati
peccatorū punitionē. Hoc aūt ipſum iuſte fit a iuſto deo
qñ nos quaſi debitoribus relaxamus: his. ſ. q̄ nobis no
cuerūt: ⁊ debita nõ exhibuerūt. vñ ſubdit: Siquidē ⁊ ipi
dimit. om. de. nobis. CI. Uult eni vt ita loquar: patien
tie quā hoies colunt imitatorē fieri deū: vt qualē ipſi ex
hibuerūt ꝯſeruis bonitatē: talem pari lance recipe petāt
a deo qui iuſta repenſat: ⁊ nouit oium miſereri. Hec igit
aduertentes grates agēde ſunt debitoribus nr̄iſ: fiunt. n.
nobis ſi ſapim⁹ cā idulgētie maxime: ⁊ pauca exhibētes
plurima repiemus. nā ⁊ nos multa debem⁹ ⁊ magna de
bita dño: quoꝝ ſi minimā ptez a nobis vellet exigere: iā
periſſem⁹. AV. de v. do. Debitū aūt q̄d eſt niſi pctm̄:
Ergo ſi nõ accepiſſes alieni fenoris pecuniā nõ deberes
⁊ iõ pctm̄ tibi iputat. Habuiſti eni pecuniā cū qua diues
naſceris ad imaginē ⁊ ſilitudinē fact⁹ dei. ſed pdidiſti qḋ
habebas: ſic arrogātiā deſiderans vēdicare: perdidiſti
humilitatis pecuniā: accepiſti a diabolo debitū qḋ non
erat neceſſariū. cautionē tuā tenebat inimicus: ſed eam
dñs crucifixit: ⁊ ſuo cruore deleuit. Potēs ē aūt dñs q̄

abſtulit peccā: ꝛ debita nr̃a donauit: cuſtodire nos ad
uerſus diaboli inſidias q̄ culpā generare ↄſueuit. vnde
ſeq̄t: Et ne nos inducas i tentationē: quā. ſ. ferre nō poſſu
mus. Sꝫ quaſi athleta talē vult tētationē: quā ferre poſ
ſit humana ↄditio. TY. A diabolo eni tētari ē īpoſſibi
le: ſed ne a deo relinquamur ad tentatōes hec depreca
mur. Qd̄ aūt ex ꝑmiſſione diuina ↄtingit: illud de⁹ q̄nꝫ
facere dr̄ i ſcriptura: ꝛ ſꝫ hoc niſi ꝓhibeat tētatiōis in
ualeſcētiā que ſupra nos ē: tūc nos i tentationē īducit.
MAXI. Uel mādat dn̄s vt petam⁹: Ne nos inducas i
tentationē. i. nō ꝑmittas voluptuoſaꝝ ꝛ ſpōtanearū ten
tationū nos experientiā pati. Jacob⁹ aūt docet ꝓ vitate
certātes nō remitti tentationibus īuolūtarijs ꝛ cauſati
uis laborū dicēs: Omne gaudiū exiſtimate fratres mei
cū i tentationes varias incideritis. BA. Nō tn̄ decet noſ
orādo petere afflictiones corporales. vniuerſaliter. n. ꝑ
cepit orare: nō ſubire tentationē. ſꝫ poſtq̄ aliquis ſubijt
expetit a dn̄o petere vtutē ꝑſeuerādi vt ↄſumetur i nobis
illud: Qui ſuſtinet vſq ad finē ſaluus erit. AV. in en
cheridion: At vo q̄ mattheus in vltimo poſuit: Sꝫ libe
ra nos a malo. iſte nō poſuit: vt intelligamus ad illud ſu
peri⁹ qd̄ de tētatione dictū ē ꝑtinere. Jdeo q̄ppe ait: Sꝫ
libera. nō ait: Et libera. tanq̄ vnā petitionē demōſtrans
noli hoc: ſꝫ hoc: ſꝫ ſciat vnuſquiſq in eo ſe liberari a ma
lo: q̄ nō īfert i tentationē. AV. de v̄. dn̄i. Unus quiſq. n.
petit vt a malo: hoc ē ab inimico ꝛ peccato liberet. ſed
qui deo ſe committit: diabolum non timet: Si enim de⁹
pro nobis: quis contra nos?

Et ait ad illos: Quis vr̄m hēbit aicū ꝛ ibit ad
illuꝫ media nocte: ꝛ dicet illi: Amice cōmoda mi
hi treſ panes: q̄m amic⁹ me⁹ venit de via ad me: ꝛ
non habeo qd̄ ponā an̄ illum. ꝛ ille deint⁹ r̄ndēs
dicat: noli mihi moleſtus eſſe: iā oſtiū clauſū ē: ꝛ
pueri mei mecum ſūt i cubili: non poſſuꝫ ſurgere
ꝛ dare tibi. Et ille ſi ꝑſeuerauerit pulſans: dico
vobis: ꝛ ſi nō dabit illi ſurgēs eo q̄ amic⁹ eius ſit
ꝓpt improbitatē tn̄ eius ſurget ꝛ dabit illi quot
quot hꝫ neccios.

CIRYL. Docuerat ſupra ſaluator ad petitionē aploꝝ
qualr̄ oportet orare: poterat aūt ↄtingere eos q̄ hoc ſalu
tare documētū receperāt: effundere quidē ꝓces iuxta tra
ditā formā: ſed negligēter ꝛ remiſſe hoc facere: deide cū
nō exaudiret̄ ꝑ primā vel ſcꝫ orōneꝫ deſiſtere ab orōni
bus. Jtaq ne hoc pateremur: ꝑ modū parabole manife
ſtat: q̄ puſillanimitas i orationib⁹ dāṅoſa ē. Uti iſſimū
vo ē i eis patiētiā hēc. vn̄ dr̄: Et ait ad illos: Quis veſtꝝ
habebit amicū? THEO. Amicus iſte deus ē q̄ omēs
amat: ꝛ oēs ſaluos vult fieri. AM. Quis etiā ē nobis
amicitior: q̄ q̄ ꝓ nobis corpus ſuū tradidit: Dat aūt no
bis hic alius ꝓcepti modus: vt omnibus momentis: nō
ſolū dieb⁹ ſꝫ etiā noctib⁹ orō deferat. Seq̄t eni: Et ibit
ad illū media nocte. Sicut pegit dauid q̄n dixit: Media
nocte ſurgebā ad ↄfitendū tibi. Neq eni timuit excitare
dormientē quē ſcit ſemp eē vigilantē. nā ſi ille tā ſcūs: ꝛ q̄
regni erat neceſſitatibus occupatus ſepties in die laudē
dn̄o dicebat: q̄d nos facere debem⁹ q̄ eo ampli⁹ rogare
debem⁹ quo frequētius carnis ac mētis fragilitate d̄liq̄
m⁹: q̄ diligēdo dn̄m deū tuū nō ſolū tibi: ſꝫ et alijs po
teris emereri. Sequit̄ eni: Et dicet illi: Amice cōmoda
mihi tres pa. q̄m ami. me⁹ ve. ad me de via: ꝛ non ha.
qd̄ po. an̄ illū. AV. de v̄. do. Qui aūt ſunt iſti tres pa
nes: niſi myſterij celeſtis alimētū? fieri eni pōt vt aliquis
paſſus fuerit amicū aliq̄d iterrogātē: q̄ r̄ndere poſſit: ꝛ
tūc ſe īuenit nō habere: q̄n coactus ē dare. Uenit ꝰ tibi
amicus de via. i. de vita huius ſeculi: i qua oēs velut pe
regrini trāſeūt: nec vllus quaſi poſſeſſor manet: ſꝫ omni

hoi dr̄: Tranſi: da vēturo locū: aut forte d̄ via mala: hoc
ē de vita mala fatigatus. neſcio q̄s amicus tuus nō īue
niēs veritatē: qua audita ꝛ ꝑcepta beatus fiat: Uenit ad
te tanq̄ ad xp̄ianū ꝛ dic: Redde mihi rōnem. Et interro
gat qd̄ forte tu ꝑ ſimplicitateꝫ fidei neſciebas: ꝛ non eſt
vnde reficias eſurientem: ꝛ cōpelleris querere in dn̄icis l
bris fortaſſis eni qd̄ ille interrogauit: in libro poſitū ē
ſed obſcurū ē ipſū paulum aut petrū aut aliquē ꝓpheta
iterrogare nō ſineris. Jā eni requieſcit familia iſta cum
dn̄o iſto ſuo ꝛ ſeculi hui⁹ ignorātia valida ē: hoc ē nox
media: ꝛ vrget amicus eſuriens: cui ſimplex fides nō ſuf
ficit: Nūquid deſerendus ē ꝰ ad ipm dn̄ꝫ: cū quo fami
lia requieſcit. pulſa orādo: d̄ quo ſubdit̄: Et ille de in. r̄n.
dicat: Noli mihi moleſtus eſſe. q̄ differt dare: vult vt am
plius deſideres dilatū: ne vileſcat cito datū. BA. For
ſitan etiā ob hoc differt quaſi ingeminans tui aſſiduita
tē: ꝛ frequētiā erga ſe: ꝛ vt agnoſcas quid donū dei ſit: ꝛ
i timore donata cuſtodias. Quicq̄d eni aliq̄s multo la
bore acquirit: nitit̄ cuſtodire ne cū illud ꝑdiderit: ſuū la
borē amittat. GLO. Nō ꝰ aufert impetrandi licentiam
ſꝫ vehementius accēdit deſideriū orādi: dn̄ſa difficultate
ↄſequēdi. Sequit̄ eni: Jā oſtiū clauſum ē. BED. Hoc eſt
oſtiū qd̄ apire ſibi et paulus expoſcit: nō ſolū ſuis: ſꝫ &
ꝑpli orōnibus obſecrās ſe iuuari: vt aperiat̄ ſibi oſtium
ad loquēdū myſteriū xp̄i. Et fortaſſe illō ē oſtiū qd̄ apti
vidit ioānes. cui dictū ē: Aſcēde huc ꝛ oſtēdā tibi q̄ opor
tet fieri. AV. de que. euā. Significat̄ ergo tp̄s famis
vbi: cū itelligētia claudit̄: ꝛ illi qui apoſtolicā ſapiam ta
q̄ panē erogantes ꝑ orbē terre ꝑdicauerūt: iam ſunt in ſe
creta q̄ete cū dn̄o: Et hoc ē qd̄ ſubdit̄: Et pueri mei me
cū ſūt in cubili. GRE. niſen⁹: Opportune eos q̄ ꝑ ar
me iuſticie impaſſibilitatē vendicauerit ſibi pueros ap
pellat: docēs q̄ bonū qd̄ ꝑ ſtudia i nobis acquirit̄ ab ini
tio fuerat in natura repoſitū. nā q̄n aliquis abrenūcians
carni ꝑ rōnem exercitio vite virtuoſe paſſionē ↄſumauit:
tūc quaſi puer inſenſibiliter ſe hꝫ erga paſſiones. Cubi
le aūt requiē itelligimus ſaluatoꝝ. GLO. Et ꝓpter p̄e
miſſa ſubdit: Nō poſſum ſurgere ꝛ dare tibi. qd̄ ē ad dif
ficultatē impetrādi referēdū. AV. de que. euā. Uel ali
ter amic⁹ ad quē venit media nocte: vt accōmodet tres
panes: vtiq ad ſimilitudinē ponit̄ hꝫ quā q̄s rogat deū ime
dia tribulatōe ↄſtitut⁹: vt ei tribuat itelligētiā trinitatis: q̄
pn̄ns vite ↄſolet̄ labores. Jpſa eni anguſtia media nox ē
q̄ cogit̄ vehemēter inſtare. Jn tribus aūt panib⁹ etiā illō
ſignificat̄ vnius ſubſtātie eē trinitatē. amicus aūt veniēs
de via itelligit̄ hoīs appetitus: qui dꝫ rōni ſuire. ſeruie
bat aūt ↄſuetudini tp̄ali: quā via vocat ꝓpter oia tranſe
untia. Cōuerſo aūt hoīe ad deum: etiam ille appetitus a
ↄſuetudine reuocat̄. Sed ſi nō ↄſolet̄ interius gaudiꝫ d̄
doctrina ſpiritali: qua creatoris trinitas ꝑdicat̄: magne
anguſtie ſūt i hoīe que ꝑmit erūna mortalis: cum ab his
q̄ foris delectāt ꝑcipitur abſtinētia: ꝛ itus nō ē refectio d̄
leticia doctrine ſpiritalis: tn̄ orādo efficit̄ vt accipiat de
ſiderās intellectū a dn̄o: etiā ſi hō deſit ꝑ quē ſapia ꝑdice
tur. Seq̄t eni: Et ille ſi ꝑſeuerauerit pulſās: dico vobis.
Et ſi nō dabit illi ſurgēs: eo q̄ amicus ei⁹ ſit: ꝓpter īpro
bitatē tn̄ ei⁹ ſurget: ꝛ dabit illi quotquot hꝫ neceſſarios
Cōpatio ē a minori: ſi eni amic⁹ hō ſurgit de lecto ꝛ dat
nō amicitia ſꝫ tedio ↄpulſus: quāto magis deus dat: q̄
ſine tedio largiſſime donat qd̄ petit̄. AV. de v̄. do. Cū
aūt ꝑueneris ad tres panes: hoc ē ad cibū ꝛ intelligentiam
trinitatis: habes ꝛ vnde viuas: ꝛ vnde paſcas. Ne time
as: ne fineas: nō eni panis ille finiet: ſed indigentiā tuam
finiet. diſce ꝛ doce: viue ꝛ paſce. THE. Uel aliter: Me
dia nox finis ē vite: in quo multi ad deū aduenīūt. Ami
cus aūt ē angelus qui accipit aiam. Uel media nox ē ꝓ
fundū tentationum in quo ↄſtitutus petit a deo tres pa
nes. neceſſitateꝫ. ſ. corporis aie ꝛ ſpūs: ꝑ q̄ i tentationib⁹
nō periclitamur. Amicus aūt qui de via venit ipſe deus
eſt qui

ē qui in tentationibus nos ꝓbat: cui non hꝫ qđ apponat
qui in tentatione infirmaṫ. Qđ aūt diċ: Et clauſa ē ianua
intelligendū eſt ꝙ docet nos ante tentationes ꝑparatos
eſſe: poſtꝙ vō tentationi incidimus: ꝑparationis ianua
clauditur: ꝛ iparati iuēti: niſi deus adiuuet periclitamur.

Et dico ego vobis: Petite ꝛ dabit vobis: que
rite ꝛ inuenietis: pulſate ꝛ aperietur vobis. Ois
eni qui petit accipit: ꝛ qui q̄rit inuenit: ꝛ pulſanti
aperieṫ. Quis aūt ex vobis patrē petit panē: nun
quid lapidē dabit illi? Aut piſcē: nunqd ꝓ piſce
ſerpētē dabit illi? Aut ſi petierit ouū: nunqd por
riget illi ſcorpionē? Si ergo vos cū ſitis mali no
ſtis bona data dare filijs veſtris: quantomagis
pater veſter celeſtis de celo dabit ſpiritum bonū
petentibus ſe.

AV. de v̄. do. Poſita ſimilitudine adiūxit exhortationē
dn̄s: ꝛ oino ſtimulauit nos q̄rere: petere: pulſare: donec
accipiamꝰ qđ petimꝰ. vn̄ dicit: Et ego dico vobis petite
ꝛ dabit vobis. CI. Qđ diċ Dico vobis: vim hꝫ iura
mēti: deus. n. nō mentitur. Qn̄cūqꝫ aūt innuit audiētibꝰ
aliqđ cū iuramento oñdit inexcuſabilē nr̄e fidei paruita
tē. CHRY. Per petitionē aūt oꝛonē oñdit: ꝑ inquiſiti
onē vō ſtudiū ꝛ ſolicitudinē cū ſubdit: Querite ꝛ inueni
tis. que eni querunṫ plurima cura indigēt: qđ maxime ē
in deo. Plura nāqꝫ ſunt que ſenſuꝫ nr̄ꝫ impediūt: ſicut g̊
auꝝ ꝑditū querimꝰ: ſic deū ſolicite ꝑquiramꝰ. Oñdit ēt
ꝙ quis nō aperiat illico ianuā: imo tardum ē. vn̄ ſubdit:
Pulſate ꝛ aperieṫ vobiſ. qꝛ ſi q̄rens imoꝛaberis: vtiqꝫ re
cipies: ob hoc recluſum ē oſtiū vt faciat te pulſare: iđ nō
mox annuit vt exposcas. GRECVS. Uel ꝑ hoc ꝙ di
cit: Pulſate: forſitan iſinuat petē cū effectu. pulſat eni ali
q̄s manu. Boni aūt opis ſignū ē manꝰ: vel hec tria pn̄t
aliter diſtingui. v̄tutis. n. initiū ē petere notā fieri viā ve
ritatis. Scđus vō gradus eſt querere q̄liter opoꝛteat trā
ſire ꝑ viā. Tertiꝰ gradus eſt vt cū v̄tutes attigerit pulſet
ad oſtiū vt itret ſpatioſam cognitionē que omnia oꝛan
do aliq̄s acq̄rit. Uel petere quideꝫ eſt oꝛare: querere vō
ꝑ bona opa agere oꝛoni ꝯdigna. Pulſare aūt ē oꝛoni i
moꝛari nec deſiſtere. AV. de v̄. do. Nō aūt nos tantū
hoꝛtaret: vt peteremꝰ niſi dare vellet. Erubeſcat huma
na pigritia: plus vult ille dare ꝙ nos accipere. AM.
Qui aūt ꝓmittit aliq̄d: ſpem dꝫ afferre ꝓmiſſi: vt mome
tis obediētia deferat: ꝓmiſſis fides. ꝛ iđ ſubdit: Ois eni
q̄ petit acci. ꝛ qui q̄rit iuenit. ꝛ pul. aperieṫ. ORI. Que
ret aūt aliq̄s q̄r quidā oꝛātes nō exaudianṫ? Ad quod
dicendū: ꝙ q̄cūqꝫ recto tramite ad q̄renduꝫ accedit: nil
omittens ex his que conferunt ad petitoꝝ obtentū: acci
piet reuera quod ꝑcatus eſt dari ſibi. Siquis aūt diuer
tēs a ꝓpoſito vere petitionis: cū nō petat vt decet: nō pe
tit: Quo fit vt cū n̄ recipiat: qđ hic dī: non falſificeṫ. Nā
ꝛ magiſtro dicēte: Quicūqꝫ veniet ad me: aſſequeṫ diſci
plinaꝝ peritiā adire mgr̄ꝫ realiter accipiūtꝰ. hoc eſt vt
feruēter ꝛ diligēter vacet documētiſ ipſius. vn̄ ꝛ iacobꝰ
dicit: Petitis ꝛ nō accipietis: eo ꝙ male petatis. ſ. cā vo
luptatū vanaꝝ: Sꝫ dicet aliq̄s imo cū aliqui rogāt ꝓ di
uina noticia obtinēda: ꝛ recupatione v̄tutū nō obtinent:
cui dicendū: ꝙ nō ꝓpter ſe bona petiuerūt accipe: ſꝫ vt
cōmendēt ꝑ ea. BA. Siquis etiā ob toꝛpoꝛē exhibeat
ſe deſiderijſ ꝛ traditoꝛ ſui fiat in manus hoſtiū: hūc deuſ
nec adiuuat: nec exaudit: eo ꝙ ꝑ peccatū alienū ſe fecit a
deo. decet g̊ offerre quidē quicq̄d intereſt ſua clamare āt
ad deū vt adiuuet eū. Eſt aūt diuinū ſubſidiū imploꝛādū
non remiſſe ac mente huc illucqꝫ vagante: eo ꝙ talis nō
ſolū nō impetrabit qđ petit: ſed magis dn̄m irritabit. nā
ſi aliquis coꝛā pricipe ſtans fixum hꝫ ꝛ intrinſecum ꝛ ex
trinſecum oculū: ne foꝛſitan puniaṫ: quātomagis coꝛam
deo attentū ac tremebundum opoꝛtet aſſiſtere. Si vero
debilitatus a pctō fixe nequis oꝛare quātūcūqꝫ potes te
ipſum cohibeas: vt ſtādo coꝛā deo ad cū dirigas intelle
ctū: ꝛ deus ignoſcit: eo ꝙ nō ex negligētia ſed ex fragilita
te nō potes vt opoꝛtet aſſiſtere coꝛā deo. Si ſic g̊ teipſuꝫ
ꝯpellis ne diſcedas donec accipias. Ideo g̊ qn̄qꝫ petis
ꝛ nō accipis: qꝛ ꝑperā poſtulaſti: vel infideliter vel leui
ter: vel nō ꝯferentia tibi: vel deſtitiſti. Sepius aūt q̄daꝫ
obuiāt dicentes: Quare oꝛamꝰ? an ignoꝛat deus quibꝰ
opus eſt nobis? Nouit quippe: ꝛ oīa ſpūalia vberiꝰ dat
nobis ꝛ anteꝙ poſtulemus: ſed opera v̄tutis ꝛ regnum
celoꝝ opoꝛtet prius optare: optātem vō querere: ingerē
tē ꝑ fidē ꝛ patientiā quicquid intereſt ſua: in nullo delicto
redargutū a ꝓpria ꝯſcia. AMB. Ergo ꝑceptiuꝰ locus
frequēter oꝛādi ſpes ē impetrādi: rō aūt pſuadendi priuſ
fuit i ꝑcepto: poſtea fit in exēplo: qđ oñdit ſubdēs: Quiſ
aūt ex vob patrē petit panē: nūq̄d lapidē dabit illi? CI.
In quo iſtruit nos ſaluatoꝛ quiddā neceſſariū. frequēter
eni inconſulto voluptatū ipetu irruimus ad ꝑnitioſa de
ſideria. Cū igiṫ aliquid taliū a deo petimꝰ: nequaꝙ impe
trabimꝰ: ad qđ oñdendū vtiṫ patēti exēplo ex his q̄ pe
nes nos ſunt. cū eni filius tuus petit panē: gratāter propi
nas: qꝛ cibū petit oppoꝛtunū. Qn̄ vō ſenſus penuria la
pidē poſcit vt comedat nō affers ei: ſꝫ potius ꝓhibes eū
a nociuo deſiderio: vt ſit ſenſus: Quis aūt ex vo. pa. pe.
panē. quē. ſ. pater dat. Nūquid lapidem dabit illi? ſcilꝫ ſi
petierit. Eadem quoqꝫ rō ē i ſerpente ꝛ piſce de quo ſub
dit. Aut piſcē: nūquid ꝓ piſce ſerpētem dabit illi? Et ſimi
liter in ouo ꝛ ſcoꝛpiōe. de quo ſubdit: Aut ſi petierit ouū
nunquid poꝛriget illi ſcoꝛpionē? ORI. Tu tn̄ attēde: ſi
panis q̄dē ē anime cibus i cognitione: ſine quo nō ꝯtin
git ſaluari: puta ꝑſpicax rō vite debite. piſcis aūt ē amoꝛ
diſcipline: puta mundi ꝯſtitutionē agnoſcere: elemētoꝝ
effectū: ꝛ quecūqꝫ ꝯſequenter diſſerit ſapia. Itaqꝫ nec vi
ce panis deus ꝓpinat lapidem: quem volebat diabo
lus a xp̄o mādućari: nec vice piſcis ſerpētem quē come
dūt ethiopes: indigni piſces comedere. nec ſimpliciter
dat vite nutritiue ꝛ vtilis n̄ comeſtibilia ꝛ nociua: quod
refertur ad ſcoꝛpionē ꝛ ouū. AV. de que. euā. Uel po
tius intelligiṫ charitas ꝓpter maioꝛē appetitū tam neceſ
ſariū vt ſine illa cetera nihil ſint: ſicut ſine pane mēſa in
ops: cui ꝯtraria ē coꝛdis duritia quā lapidi ꝯpauit. Pi
ſcis aūt intelligiṫ fides inuiſibiliū vel ꝓpter aquā baptiſ
mi: vel qꝛ de inuiſibilibꝰ locis capiṫ. Qđ etiā fides huiꝰ
mūdi fructibꝰ circūiactata nō frangit: recte piſci ꝯparaṫ
Cui ꝯtrariā poſuit ſerpētem ꝓpter venena fallacie: q̄ etiā
ꝑmo hoi male ſuadēdo ꝑſeminauit. In ouo itelligiṫ ſpeſ
ouū eni nōdū eſt fetus ꝑfectus: ſed vouendo ſperatur.
Cui ꝯtrariū poſuit ſcoꝛpionē: cuius aculeus venenatus
retro timēdus ē: ſicut ꝯtrariū ſpei ē retroſpicere: cū ſpes
futuroꝝ in illa q̄ an̄ ſunt ſe extendat. AV. de v̄. domini
Quāta tibi loquiṫ mūdus: q̄ta poſt doꝛſum ſtrepit vt re
tro reſpiciat? O mūde imūde q̄d ſtrepis? q̄d auertere co
naris. tenere vis periens q̄d faceres ſi maneres. quē nō
deciperes dulcis: ſi amarus alimēta mētiris. CI. Ex
ꝑmiſſo aūt exēplo ꝯcludit: Si ergo vos cuꝫ ſitis mali. i.
cū mēteꝫ ſuſceptiuā prauitatis geratis: nō aūt vnifoꝛmē
ꝛ fixā in bono ſicut deus. BED. Uel malos vocat ſecu
li amatoꝛes: q̄ dāt illa q̄ ſm̄ ſenſum ſuū iudicāt bona que
etiā in ſua natura ſunt bona ꝛ ad vſum infirme vite ꝑti
nent: vn̄ ſubdit: Noſtis bona data dare filijs vr̄is. Apl̄i
etiā qui merito electionis bonitatē humani generis ex
ceſſerāt: ſupne bonitatis reſpectu mali eſſe dicunṫ: qꝛ ni
hil ꝑ ſemetipſum bonū niſi deitas ſola. Qđ vō ſubditur
Quātomagis pr̄ veſter de celo dabit ſpm̄ bonū petenti
bus ſe: Pro quo mattheus poſuit: Dabit bona cōpetēti
bus ſe. oñdit ſpm̄ſcm̄ plenitudinē bonoꝛum dei: qꝛ oēs
vtilitates que ex donoꝛum dei gratia ſuſcipiunṫ: ex iſto
fonte emanant. ATHA. Niſi aūt ſpūſſcūs eſſet de ſub

ſtantia dei qui ſolus eſt bonus: nequaq̄ hic appellaret bonus: qñ dñs renuit dici bonus in eo q͛ hō factus eſt

¶ AV. de ver. do. Ergo auare qd queris: aut ſi aliud petas: quid tibi ſufficiat: cui deus non ſufficit?

¶ Et erat ieſus eijciēs demoniū ⁊ illud erat mutum: ⁊ cum eieciſſet demonium locut⁹ ē mutus ⁊ admirate ſunt turbe. Quidā aūt ex eis dixerūt In beelzebub pricipe demonioꝝ eijcit demonia Et alij tētantes: ſignū de celo querebant ab eo.

¶ GLO. Promiſerat dñs q͛ ſpūs bonus daret orātibus: cuius quidē beneficiū ſubſequenti miraculo demōſtrat. vñ dī. Et erat ieſus eijciēs dmoniū ⁊ illud erat mutū. THE. Dicit aūt mut⁹ vt̄ pluribus qui nō loquit. Dicit etiā ⁊ q̄ non audit: ſed magis ꝓprie qui nec audit nec loquit. Qui aūt a natiuitate nō audiuit: ex neceſſitate nō loquitur. Ea eni loquimur q̄ ꝑ auditū loqui docemur. Siquis tñ ex aliq̄ paſſiōe ſupueniente auditū amiſerit: hūc nihil ꝓhibet loqui. Qui aūt dño oblatus fuit ⁊ mutus erat lingua: ⁊ ſurdus auditu. TYTVS. Mutū aūt vel ſurdū dicit demoniū: qđ hāc ingerit paſſionē q͛ nō audiatur diuinū v̄bum. Nam demones auferētes aptitudinē humani affectus: obtundūt anime noſtre auditum: idcirco venit chriſtus vt eijciat demoniū: ⁊ audiam⁹ v̄bum veritatis. vnū eni ſanauit vt vniuerſalē ꝑguſtationē faciat humane ſalutis. vñ ſequit: Et cū eieciſſet demoniū: locutus ē mut⁹. RE. Demoniacus autē iſte apud mattheū nō ſolū mutus: ſ; ⁊ cecus fuiſſe narratur Tria igit ſigna ſimul ī vno hoīe ꝑpetrata ſunt. Cecus videt: mutus loquit: poſſeſſus a demone liberat. qđ quotidie ꝯpletur ī ꝯfeſſione credētiū: vt expulſo primū demone: fidei lumen aſpiciāt: deinde ad laudes dei tacentia prius ora laxentur. CI. Hoc aūt miraculo pacto extollebat eū multitudo ꝑonꝑ: ⁊ gloria que deum decet. vñ ſequit. Et admi. ſunt turbe. BED. Turbis aūt que minus erudite videbant: dñi ſemper facta mirantibus: ſcribe ⁊ phariſei vel negare: vel ſiniſtra interꝑtatione puertere laborabāt: quaſi ñ diuinitatis: ſed imundi ſpūs opa fuiſſent. vnde ſequit: Quidam aūt ex eis dixerūt ī beel. ꝑnci. demo. eijcit demonia. Beelzebub. deus erat acharon. nā beel. quidē ipſe baal: zebub aūt muſca vocatur. Dicit aūt beelzebub quaſi vir muſcaꝝ: ex cuius ſpurciſſimo ritu principē demonioꝝ cognominabāt. CI. Alij vo paribus ſtimulati liuoris aculeis: petebāt ab eo celeſte videre portentum. vñ ſequit: Alij tentātes ſignū de celo q̄rebāt ab eo. Quaſi dicerent: q̄uis ab hoīe demoniū eieceris: nō tamē hoc ē diuine opationis argumentū: nōdū eni vidim⁹ aliqd priorib⁹ ſile miraculis. Moyſes eni tranſduxit populū ꝑ mediū maris: ioſue vo ſucceſſor ei⁹ ſolē retardauit ī gabaon: tu vero nihil hoꝝ oñdiſti. Querere eni ꝓdigia de celo innuit: q͛ huiuſmodi cogitationibus tunc temporis afficiebātur erga chriſtum.

¶ Ipſe aūt vt vidit cogitationes eoꝝ dixit eis: Oē r̄gnū ī ſe diuiſū: deſolabit: ⁊ dom⁹ ſupra domū cadet: Si aūt ⁊ ſathanas ī ſeipſū diuiſ⁹ ē: quō ſtabit regnū e⁹: q: dicitis in beelzebub me eijcere demōia: Si āt ego ī beelzebub eijcio demonia: filij veſtri in quo eijciunt? Ideo ipſi iudices veſtri erūt. Porro ſi ī digito dei eijcio demōia ꝓfecto ꝑuenit in vos regnū dei.

¶ CHRY. Cū phariſeoꝝ ſuſpitio irrationabilis eēt: metu multitudinis nō audebāt eā diuulgare: ſ; ī aīo ſuo eā v̄tebāt. vñ dī. Ipſe aūt vt vi. cogi. eoꝝ dixit eis: Omne reg. in ſe diui. deſo. ⁊ do. ſupra do. cadet. BED. Nō ad dicta: ſed ad cogitata r̄ndit: vt vel ſic ꝯpellerent credere potentie eius q̄ cordis videbat occulta. CI. Non aūt r̄ndebat ex ſcripturis: q: nō attendebāt falſo eas exponētes: ſed ex his r̄ndet q̄ cōiter accidūt. Domus. n. ⁊ ciuitas ſi fuerit diuiſa velociter diſſipat: ⁊ etiā regnum quo nihil ē validius. firmat eni regna ⁊ domos ſubditoꝝ concordia. Si ergo inquit ego per demonem demonia eijcio: diſſenſio inter eos ē: ⁊ perit v̄tus eoꝝ: vñ ſubdit Si aūt ⁊ ſatha. ī ſeip. diui. ē: quō ſta. reg. ipius: q: dicitis me ī beel. eijcē demonia? Nō eni ſathanas ſibiipſi repugnat: nec ſuis ſatellitibus nocet: ſ; potius ſt[illegible] regnū ſuū. Reſtat ḡ q͛ diuina v̄tute cōterā ſathanā. AMB. In hoc etiam oñdit regnū ſuū īdiuiduū eſſe atq; ꝑpetuū ⁊ iō q̄ nō ī xp̄o ſpē gerūt: ſ; ī ꝑncipe demonioꝝ eijcere demones opinant: eos regni negat eē ꝑpetui. qđ ſpectat etiā ad ꝑplm iudeoꝝ. Quō eni pōt regnū iudeoꝝ eē ꝑpetuū: qñ a legis ꝑplō ieſus negat q̄ ex lege debebat eē ꝓteſtate ſe fides iudaice plebis īpugnat: impñ gl̄ia diuidit: diuidēdo diſſoluit. ⁊ iō regnū eccleſie manebit eternū: q: īdiuidua fides corpus ē vnū. BE. Regnū etiā patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſci nō ē diuiſum: qđ ē eterna ſtabilitate māſurꝫ Deſiſtat igit arriani minorē patre filiū: filio vo ſpūſſcm dicere: q: quoꝝ vnū ē regnū: hoꝝ eſt ⁊ vna maieſtas. CHRY. Hec ē prima ſolutio. Secūda vo q̄ ē de diſcipulis: quā ponit ſubdēs: Si aūt ego ī beel. eijcio demonia: filij v̄ri ī quo eijciūt? Nō dicit diſcipuli mei: ſ; filij veſtri: volēs eoꝝ ꝑmulcere furorē. CIRYL. Iudei nāq; ⁊ a iudeis ſ; carnē exorti ſunt chriſti diſcipuli: q̄ ꝑtatē ī ſpūs imūdos adepti erant a chriſto: ⁊ oppſſos ab eis ī noīe xp̄i liberabāt. Cū ergo filij v̄ri ſathanā ī noīe meo ꝯterūt: quō nō h; multā am[illegible]ntiā: dicere me a beelzebub v̄tutē hr̄e: dānabimini igit ex fide natoꝝ v̄roꝝ. vñ ſubditur: Ideo ipī iudices v̄ri erūt. CHRY. Oēs eni ex vobis emanātes mihi obediūt: liquet q͛ ꝯdēnabūt operantes ꝯtraria. BE. Vel aliť. Filios iudeoꝝ exorciſtas gētis illi⁹ ſignificat: q̄ ad iuocationē dei eijciebāt demones q. d. Si expulſio demonū ī filijs veſtris deo nō demonibus deputat: quare in me idē opus nō eandem hēat cāṁ Ergo ipī v̄ri iudices erūt: nō ꝑtate ſ; opatōe: dū illi expulſiōē dmonū deo aſſignāt: vos beelzebub pricipi demonioꝝ. CIRY. Poſtq̄ ḡ qđ dicitis calumnie notam h; manifeſtum ē q͛ ī ſpiritu dei eijcio demonia: vñ ſubdit: Porro ſi in digito dei eijcio demonia: ꝓfecto ꝑuenit in vos regnum dei. AV. de conſen. euan. Quod lucas digitū dei dicit: vbi mattheus dixit ſpm: ab eadem ſnīa ñ recedit ſꝫ pot⁹ ⁊ aliqd docꝫ: ⁊ nouerim⁹ quēadmōꝫ intelligam⁹ vbicūq; ſcripturaꝝ legerim⁹: digitum dei. AV. de que. euange. Dī aūt ſpūſſcūs digitus dei, ꝓpter partitionē donorum que in eo dant vnicuiq; ꝓpria ſiue hoīum ſiue angelorum. in nullis enim mēbris n̄ris magis apparet partitio q̄ in digitis. CI. Vel ſpūſſcūs dicitur digitus dei. filius enim manus ⁊ brachium patris dicitus eſt: operatur eni; pater cuncta ꝑ eū. Sicut igit digitus non eſt alienus a manu: ſed ei naturaliter inſitus: ſic ſpiritusſcūs cōſubſtantialiter connexus eſt filio: ⁊ ꝑ eum oīa filius opat. AM. Nec tñ tibi mēbrorum cōpactiōe noſtroꝝ portio quedam videat facienda virtutis: indiuidue enim rei non poteſt eſſe diuiſio: ⁊ ideo ad formam vnitatis: non ad diſtinctionem poteſtatis referenda digiti nuncupatio eſt. ATHA. Ad p̄ſens autem non renuit dominus gratia ſue humanitatis dicere ſe minorē ſpūſancto: dicens ſe in eo demones eijcere: quaſi ñ ſufficiēte humana natura ad demonum expulſionem: niſi virtute ſpiritusſancti. CIRYL. Et ideo conuenienter dicitur peruenit in vos regnum dei. i. ſi ego homo exiſtens in ſpiritu diuino eijcio demones: ditata eſt hūana natura in me: ⁊ aduenit regnum dei. CHRY. Dicit autem. Sup vos: vt eos attraheret. q. d. ſi vobis aduenīūt proſpera: cur veſtra bona faſtiditis? AM. Simul oſtēdit etiā iperialē quādā eſſe ſpūſſci ꝑtatē: in quo regnū eſt dei: nos quoq; ī quibus habitat ſpūs eſſe regalē domū.

TY.

TYTVS. Uel dicit: Peruenit in vos regnuȝ dei ut intelligat: puenit ꝯ vos: nō ꝑ vobis: hor. eidus eni eſt ꝑ fidis chriſti ſecundus aduentus.

Cum fortis armatus cuſtodit atriū ſuū in pace ſunt ea que poſſidet. Si aūt fortior eo ſupueniens vicerit eum: vniuerſa arma eius auferet in quibus confidebat: ꝛ ſpolia eius diſtribuet. Qui nō eſt mecum contra me eſt: ꝛ qui non colligit mecū diſpergit.

CIR. Quia neceſſariū erat ꝑ multas ꝯſideratiōes detrahentiū retractare ſmonē: vult nūc exemplo manifeſtiſſimo: qd demrat volētib' intueri: ꝙ ꝑncipē h' ſeculi vtute ſibi inſite vicit dñs: Cū for. ar. cuſto. atriū ſuū: i pace ſunt ea q̄ poſſidet. CHRY. Fortē vocat diabolū: non q: nālit hi' ſit: ſȝ innuēs antiquā ei' tyrannidē: quā puſillanimitas nr̄a cauſauit. CI. Erat eni ante ſaluatori aduentū violētia multa: rapiēs alienos greges. ſ. dei: ꝛ quaſi ad ꝓpriū ducēs ouile. THE. Arma aūt ei' ſūt oēs ſpēs pctōꝝ: in qb' ꝯfidens inualuit ꝯ hoies. BED. Atrium vo illius mūdū vocat: q in maligno poſit' eſt: in quo vſqȝ ad ſaluatoris aduentū potiebat īperio: q: in cordibus infideliū: ſine vlla ꝯdictōe qeſcebat: ſed fortiori potētia xp̄s victor oēs hoīes liberādo ipm eiecit. vn̄ ſubdit: Si aūt fortior illo ſupuenict ꝛ vicerit eū: vniuerſa arma eius auferet: in qbus ꝯfidebat: ꝛ ſpolia ei' diſtribuet.

CIR. Poſtꝙ eni dei ſūmi verbū totius fortitudis dator: ꝛ dñs virtutū fcm̄ eſt hō inuaſit illū: ꝛ arma ei' abſtulit. BED. Sūt ergo arma ei' aſtutie: doliqȝ neqtie ſpiritualis: ſpolia vo ei' ipſi hoīes ſunt ab eo decepti. CI. Nā q̄ dudū irretiti fuerāt ab eo iudei in diuinā ignorātiā ꝛ errorē: euocati ſunt ꝑ ſcōs apl̄os ad noticiā veritatis: ꝛ oblati ſūt deo patri ꝑ fidē adhibitā filio. BASI. Diſtribuit ēt ſpolia: exhibēs fideles cuſtodie angeloꝝ ad hominū ſalutē. BED. Victor etiaȝ xp̄s ſpolia diſtribuit: qd eſt inſigne triumphātis: q: captiuā ducēs captiuitatē dedit dona hoīb': quoſdā qdē apl̄os: alios euāgeliſtas: hos prophetas: illos paſtores ordinās ꝛ doctores.

CHRY. Deinde ponit quarta ſolo cū ſubdit: Qui nō eſt mecū: aduerſū me eſt. q. d. ego volo hoīes offerre deo ſathanas aūt ꝯtrariū. qualit ergo q mihi non coopat: ſed diſſipat que mea ſunt: tā mihi ꝯſentane' fieret: ut vna mecū eijceret demones. Sequit: Et qui nō colligit mecū: diſpergit. CIR. Quaſi. d. ego veni ut filios dei ab eo diſpſos ꝯgregē: at ipſe ſathanas cū mecū nō ſit: q̄ collegi ꝛ ſaluaui tētat diſpgere. Qualit ergo q meis diſpēſatioib' refragat: virtutē mihi miſtrat: CHRY. At ſiquiſ nō cooperat aduerſari' eſt: multo magis q obſtat. vȝ tn̄ mihi ꝛ iudeos ad pn̄s ſub enigmate tangere: ordinās eos cum diabolo nam ꝛ ipſi agebant ꝯ eum: ꝛ diſpergebāt quos congregabat.

Cum immūdus ſpūs exierit de homine ambulat per loca inaquoſa: querēs requiē ꝛ nō inueniens dicit: Reuertar in domum meā vnde exiui. Et cū venerit inuenit eā ſcopis mundatā. Et tunc vadit ꝛ aſſumit ſeptem alios ſpūs ſecum nequiores ſe: ꝛ ingreſſi habitāt ibi ꝛ fiunt nouiſſima hominis illius peiora ꝑorib'.

CIR. Poſt ꝑmiſſa oñdit dñs: vn̄ ꝯtigit ꝑplo iudeoꝝ ut ad hi' opiones laberēt ō xp̄o dicēs: Cū imūdus ſpūs exierit ab hoīe ābulat ꝑ loca īaquoſa: q̄rens requiē. Qd eni hoc exemplū ad iudeos ſpectet matthe' expſſit dicēs Sic erit ꝛ generatiōi huic peſſime. Quādiu eni erāt i egypto viuētes ritu egyptioꝝ: inhitabat in eis ſpūs malign' q expulſus eſt ab eis: qn̄ mactauerūt agnū in figura chriſti: ꝛ liniti ſunt ei' ſanguine: ꝛ ſic euitauerūt deſtructorem AM. Itaqȝ in vno hoīe totius ꝑpli iudaici ꝯpatio eſt: a quo ꝑ legē ſpūs imūdus exierat. Sȝ q: in gentib' quorū corda ꝑus arida erāt: ſȝ poſtmoduȝ ꝑ baptiſma rore ſpūs humeſcebāt: ꝓpter fidē xp̄i requiē diabolus iuenire nō potuit. Immūdis. n. ſpi. inh' xp̄s incēdiū eſt: iō regreſſus eſt ad plebē iudeoꝝ. vn̄ ſequit: Et nō inue. dic: Reuertar in do. me. vn̄ exiui. ORI. i. ad eos q ſūt ex iſrl: quos vidit nihil diuinū in ſe ꝯtinētes: ſȝ deſertos ꝛ vacātes habitatōi ei'. vn̄ ſeqt: Et cū ve. inue. ſco. mundatam. AM. Forēſi eni ꝛ ꝑſſecutori ſpe cōpta aio manet interiore pollutor. Neqȝ eni ſacri fontis irriguo aut abluebat aut reſtringebat ardorē: meritoqȝ ad eū ſpūs redibat imūdus: adducēs ſecū ſeptē ſpūs neqores. vn̄ ſequit: Et tunc va. ꝛ aſſu. ſecū ſeptē ali. ſpi. neqo. ſe: ꝛ ingreſſi ha. ibi. qm̄ ſ. in hebdomada legis ꝛ octaue myſteriū ꝯmiſit. Itaqȝ ut nobis multiplicat ſeptiformis ſpūs grā: ita illis imūdorū ſpūuȝ ois cumulat iuria. Uniuerſitas eni hoc nūero aliquotiēs ꝯphendit. CHRY. Incolūt aūt aīas iudeorū demones peiores ꝑorib': nā tūc tpis in ꝓphas ſeuiebāt: nūc vo ipſi dño ꝓphaꝝ iniuriant: atqȝ iō a veſpaſiano ꝛ tito peiora paſſi fuerūt: ꝙ in egypto ꝛ in babylone. vn̄ ſequit: Et fiūt no. ho. illiuſ pei. ꝑorib'. Tunc etiā aderat eis diuina ꝓuiſio: ꝛ grā ſpūſſci. nunc vo etiaȝ hac cura ꝑuant: ꝓpter qd virtutis maior penuria nūc: ꝛ erūna intenſior: ꝛ demonū exactio ſeuior. CIR. Sūt etiaȝ nouiſſima peiora ꝑorib': ſm illud aplicu: Meli' erit eis veritatiſ viā n̄ cognoſcere ꝙ poſt agnitā retroire. BED. Pōt ēt hoc accipi de heretico quolibet vel ſciſmatico vl etiā malo catholico: de quo tpe baptiſmatis ſpūs exierat imūdus: locaqȝ inaquoſa pagrat. i. corda fideliuȝ: que a mollitie fluxe cogitatōis expurgata ſunt: callidus inſidiator explorat: ſiquos ibi neqtie ſue greſſus figē poſſit. Dic aūt: Reuer. in do. meā vn̄ exiui. In quo timēdū eſt ne culpa quā in nobis extictā credebam': ꝑ incuriā nos vacātes opprimat. Inuenit aūt eā ſcopis mūdataȝ: hoc ē grā baptiſmatis a pctōꝝ labe caſtigatā: ſȝ nulla boni operiſ induſtria cumulatā. Per ſeptem autem malos ſpūſ quoſ aſſumit: vniuerſa vitia deſignat. Nequiores autem dicūtur: quia nō ſolum habebit illa ſeptem vitia: que ſeptem ſpiritalibus ſunt contraria virtutibus: ſed etiaȝ per hypocriſim ipſas ſe virtutes habere ſimulabit. CHRY. Non ſolum autem illis: ſed ꝛ nobis fore dicta accipiamus que ſequuntur. Et erunt nouiſſima hominis illius peiora ꝑoribus: quia ſi illuſtrati: ꝛ a priſtinis malis remoti: denuo redimus ad eandem nequitiam: grauior deinceps erit pena ſequentiū peccatorum. BED. Poſſet etiam ſimpliciter intelligi dominū hec ad diſtinctionē ſuorum ꝛ ſathane operum adiunxiſſe: ꝙ ſcilicet ipſe ſemper polluta mundare: ſathanas vero mundata grauioribus ſordibus contaminare feſtinet.

Factum eſt aūt cum hec diceret: extollēs vocem quedā mulier de turba dixit illi: Beatus vēter qui te portauit: ꝛ vbera que ſuxiſti. At ille dixit: Quinimmo: beati qui audiunt verbuȝ dei: et cuſtodiunt illud.

BED. Scribis ꝛ phariſeis dominū tētantib': ſimul ꝛ blaſphemantib': incarnationē eius magna fiducia q̄daȝ mulier confitet. vnde ſequitur: Factum eſt autem cuȝ hec diceret extol. vo. quedam mulier de tur. di. illi: Beat' vēter qui te por. ꝛ vbera que ſuxiſti. vbi ꝛ preſentiū calumniam: ꝛ futurorū confundit hereticoꝝ perfidiam. nam ſicut tunc iudei ſanctiſpūſ opera blaſphemando verū dei filium negabant: ſic heretici poſtea negando mariaȝ ſemper virginem: ſpiritusſancti cooperante virtute: naſcituro vnigenito deo carnis ſue materiam miniſtraſſe: verū conſubſtantialemqȝ patri: filium hominis fateri non debere dixerunt. Sed ſi caro verbi dei ſm carnem naſcentis a carne virginis matris pronunciatur extranea: ſine cā vēter q eū portaſſet: ꝛ vbera q̄ lactaſſent: beatificant.

Qua vo conſeq̄ntia eius lacte credatur nutritꝰ: ex cuiꝰ
ſemine negatur conceptus: cuȝ ex vnius ⁊ eiuſdem fon/
tis origine ſm̄ phyſicos vterq; vigor manare perhibet:
Nō aūt m̄modo eam que verbū dei corporaliter gene/
rare meruerat: ſed ⁊ omnes qui idem verbum ſpiritalit̄
auditu fidei cōcipere: ⁊ boni operis cuſtodia vel in ſuo
vel in ꝓximorū corde parere: ⁊ quaſi alere ſtuduerint: aſ
ſerit eſſe beatos. Sequit̄ eni: At ille dixit: Quinimo: bea
ti qui audiūt verbū dei: ⁊ cuſtodiunt illud. CHRY.
Non fuit hoc reſponſuȝ repudiantis matrē: ſed oſtendē
tis ꝙ nihil ei partus ꝓfuiſſet: niſi valde bona ⁊ fidelis fu
iſſet. Ceterū ſi marie non ꝓderat ſine virtutibꝰ aīe chri/
ſtum ab ea ortū traxiſſe: multomagis nobis ſiue patrem
ſiue fratrē ſiue filiuȝ: virtuoſuȝ habeamꝰ. nos aūt obſi/
ſtamus ab illius virtute: nequaꝗ̄ hoc ꝓdeſſe valebit.
BED. Eadē aūt dei genitrix: ⁊ inde quidē beata: quia
verbi incarnādi miniſtra eſt facta tpalis. ſed inde multo
beatior: quia eiuſdē ſemper amādi cuſtos manebat eter
na. Hac etiam ſententia ſapientes iudeorū percutit ꝗ̄ ver
buȝ dei non audire ⁊ cuſtodire: ſed negare ⁊ blaſphema
re querebant.

Turbis aūt ꝯcurrentibꝰ cepit dicere: Genera
tio hec generatio nequam eſt: ſignum querit: ⁊ ſi/
gnum non dabitur ei niſi ſignum ione prophete.
Nam ſicut fuit ionas ſignum niniuitis: ita erit ⁊ fi
lius hominis generationi iſti. Regina auſtri ſur/
get in iudicio cum viris generationis huius ⁊ cō
demnabit illos: quia venit a finibus terre audire
ſapientiam ſalomonis. Et ecce pluſq̄ȝ ſalomō hic
Viri niniuite ſurgent in iudicio cum generatiōe
hac ⁊ ꝯdemnabūt illā: quia penitentiam egerunt
in ꝑdicatōe ione. Et ecce pluſq̄ȝ iona hic.

BED. Duplici dñō fuerat queſtione pulſatus. Quidā
eni calumniabant eum in beelzebub eieciſſe demonia: q̄
bus hactenꝰ eſt reſponſuȝ: ⁊ alij tētantes ſignū de celo q̄
rebant ab eo: quibꝰ abhinc rn̄dere incipit. vnde ſequitur
Turbis aūt ꝯcurrētibꝰ cepit dicere: generatio hec genera/
tio nequā eſt. AM. Ut ſcias ſynagoge populuȝ defor/
mari: vbi eccleſie beatitudo laudatur. ſicut aūt fuit ionas
ſignuȝ niniuitis: ita erit ⁊ filius hōis iudeis. vnde ſubdi
tur: Signū querit: ⁊ ſignū nō dabitur ei: niſi ione prophe
te. BASI. Signum eſt res in propatulo poſita alicuiꝰ
occulti: continēs in ſe declarationē: ſicut ione ſignū deſcē
ſum ad inferos: ac iterum aſcenſum chriſti reſurrectionē
a mortuis repn̄tat. vnde ſubdit: Nam ſicut ionas fuit ſi/
gnū niniuitis: ita ⁊ filius hominis generatiōi iſti. BED.
Signū eis tribuit: non de celo: quia indigni erant videre
ſed de ꝓfundo inferni ſignū. ſ. incarnatiōis nō diuinitatꝭ
paſſionis nō glorificatiōis. AM. Ut aūt ione typus
ſignū dominice paſſionis eſt: ita etiam grauiū que iudei
cōmiſerunt teſtificatio peccatorū eſt: ſimul aduertere licet
⁊ maieſtatis oraculū ⁊ pietatis iudiciū. nanq; niniuitaꝝ
exemplo: ⁊ denunciatur ſuppliciū: ⁊ remediū demonſtra
tur. vnde etiam debent iudei nō deſperare indulgentiam
ſi velint agere penitentiā. THE. Sed ionas poſt exi
tum ſuū a ventre ceti ſua ꝑdicatione niniuitas conuertit:
chriſto vo reſurgenti iudeorū generatio nō credidit. vn/
de ꝑiudiciū fuit eis: de quo ꝑiudicio ſubditur duplex ex
emplū cum dicitur: Regina auſtri ſur. in iudic. cum viris
genera. huius: ⁊ condemna. illos. BED. Non vtiq; po
teſtate iudicij: ſed compatiōe facti melioris. vnde ſequit:
Quia venit a finibus ter. au. ſapi. ſalo. ⁊ ecce pluſꝗ̄ ſalo
mon hic. Hic in iſto loco nō ꝓnomē eſt: ſed aduerbiū lo/
ci: ⁊ ſignificat. i. i preſentiarū inter vos ꝯuerſat: qui incō/
parabilit̄ eſt ſalomone ꝑſtantior. CIR. Non aūt dixit
Maior ſalomone ego ſum: ut perſuadeat nob humiliari
⁊ ſi fecundi ſumus ſpiritaliū gratiaruȝ. q. d. Feſtinauit ad
audiendū ſalomonem mulier barbara: per tam longum
iter auditura ſcientiam viſibiliū animantiū: ⁊ vires her/
barum: vos autem cum aſſiſtatis ⁊ audiatis de inuiſibi/
libus ⁊ celeſtibus: ipſam ſapientiā vos inſtruentē: ⁊ ver
ba ſignis ⁊ operibus comprobantē: alienamini ꝯtra ver
bum ⁊ miracula inſenſibiliter ꝑteritis. BED. Si auteȝ
regina auſtri que electa eſſe nō dubitat: ſurget in iudicio
cum reprobis: oſtendit vna cunctorū: bonorum. ſ. malo
rūq; reſurrectio mortaliū: ⁊ hoc nō iuxta fabulas iudeo
rū mille annis ante iudiciū: ſed in ipſo eſſe futura iudicio
AM. In hoc quoq; iudeoꝝ plebem damnās: eccleſie
myſteriū vehementer exprimit: que in regina auſtri per
ſtudiū ꝑcipiende ſapientie de totius orbis finibus cōgre
gatur: ut pacifici ſalomonis verba cognoſcat regina pla/
ne: cuius regnū eſt indiuiſum: de diuerſis ⁊ diſtantibus
populis in vnū corpus aſſurgens. GRE. niſſenꝰ: Sicut
aūt illa regina erat ethiopū: ⁊ longe diſtans: ſic in princi
pio nigra erat eccleſia gentiū: ⁊ multū diſtabat a veri dei
noticia. At vbi pacificus chriſtus emicuit: tunc cecutien
tibꝰ iudeis accedūt gentiles offerētes chriſto pietatꝭ aro
mata: ⁊ aurū diuine noticie ⁊ gēmas: obedientiā. ſ. prece
ptorū. THE. Uel quia auſter laudatur in ſcriptura: ſi
cut calidus ⁊ viuificās. Anima igit̄ regnans in auſtro. i.
in ſpiritali cōuerſatiōe: venit audire ſapientiam ſalomo
nis regis pacifici domini dei noſtri. i. in contemplationē
erigitur: ad quā nullus perueniet: niſi regnet in bona vi/
ta. Ponit autem conſequenter exempluȝ de niniuitis di
cens: Uiri niniuite ſurgent in iudicio cum generatiōe hac
⁊ condemnabūt illam. CHRY. Condemnationis iu/
dicium ex ſimilibus vel diſſimilibus fit. ex ſimilibus qui
dem ſicut in parabola de decem virginibus. ex diſſimi/
libus autem ſicut cum niniuite condemnāt eos qui erāt
tempore chriſti: ut ſic fiat condemnatio clarior. Nam illi
quidem barbari: hi vo iudei: hi refecti ꝓpheticis docu/
mentis: illi nunꝗ̄ acceperant auditū diuinū: illuc iuit ſer
uus: huc dominus. ille euerſionē ꝑdicabat: iſte regnū
celorum annūciat. notum eſt ergo cuilibet: ꝙ iudeos de
cebat potius credere: accidit aūt ꝯtrarium. vnde ſubdit:
Quia penitentiam egerunt in ꝑdicatione ione: ⁊ ecce plꝰ
ꝗ̄ ionas hic. AM. Scdm̄ myſteriū autem: ex duobus
conſtat eccleſia: ut aut peccare neſciat: ꝙ. ſ. pertinet ad au
ſtri reginam. aut peccare deſinat: ꝙ. ſ. pertinet ad niniui
tas penitentiam agentes. Penitentia enim delictum abo
let: ſapientia cauet. AUG. de con. euan. Hoc autem lu
cas narrat eo loco quidem quo mattheus: ſed aliquāto
diſpari ordine. Quis autem non videat ſuperfluo queri
quo illa ordine dominus dixerit: cum hoc diſcere debe
amus: per euangeliſtarū excellentiſſimā auctoritatē non
eſſe mendaciū. Sed quiſq; nō hoc ordine cuiuſꝗ̄ ſmonē
digeſſerit: quo ille a quo ꝓceſſit cū ꝓceſſit: cū ipſius ordi
nis nihil interſit ad rē: ſiue ita ſit ſiue ita.

Nemo lucernā accendit ⁊ in abſcondito po/
nit: neq; ſub modio ſed ſupra candelabrū: ut qui
ingrediuntur lumen videāt. Lucerna corpis tui
eſt oculus tuus. Si oculus tuus fuerit ſimplex: to
tum corpus tuū lucidum erit. ſi aūt nequā fuerit
etiam corpus tuum tenebroſum erit. Uide ergo
ne lumen quod in te eſt tenebre ſint. Si ergo cor/
pus tuum totū lucidum fuerit nō habens aliquā
partē tenebrarū: erit lucidū totū. Et ſicut lucerna
fulgoris illuminabit te.
CIRYL. Dicebant iudei dominū exercere miracula:
nō ꝓpter fidē: ſed ꝓpter applauſus videntiū. Reprobat
igitur preſentem calumniā: inducens exemplum lucerne
cuȝ dicit: Nemo lucernam accendit: ⁊ in abſcondito po/

nit:neq; ſub modio:ſed ſupra candelabrū:ut qui ingre-
diuntur lumen videant. BEDA. De ſeipſo dominus
hic loquit̃:oſ̃dens ⁊ ſi ſupra dixerit nullū generationi ne
qͥ:niſi ſignū ione dandū:nequaq̃ tñ lucis ſue claritatē
fidelib⁹ occultandā. Ipſe quidē lucernā accendit: q̄ teſtā
humane nature flāma ſue diuinitatis ipleuit: quā ꝑfecto
lucernā nec credētibus abſcōdere:nec modio ſupponē:
hoc eſt ſub mēſura legiſ includere:vel intra vni⁹ iudee gē
tis ↄ̄minos voluit cohibere. Sed ſupra candelabrū po-
ſuit.i.eccleſiā:qr in noſtris frōtib⁹ fidē ſue incarnatiōis
affixit:ut q̄ ecclam fideliſ ingredi voluerint:lumē verita-
tis palā queāt intueri. Deniq; ꝑcipit ne opa tm̄ modo:ſed
⁊ cogitatōes:⁊ ipaſ etiā cordis intentōes mundare ⁊ ca
ſtigare meminerint.nā ſequit̃: Lucerna corpis tui. AM.
Vel lucerna fides eſt.iuxta qđ ſcriptū eſt: Lucerna pedi-
bus meis verbū tuū dñe. verbū eni dei fides noſtra ē. lu
cerna aūt lucere nō pōt:niſi aliunde lumē accepit. vnde
⁊ virtus nr̄e mētis ⁊ ſenſuſ accendit̃:ut mna que perierat
poſſit repiri. Nemo ergo fidē ſub lege ↄſtituat:lex eniꝫ in
tra menſurā eſt:vltra mēſurā grā:lex obumbrat:grā cla-
rificat. THE. Vel aliter:qr iudei vidētes miracula ac
cuſabant ex eoꝝ mentis malicia:ꝓpter hoc dicit dñs:q̄
accipiētes lucernā a deo:intellcm̄.ſ.ex emulatōe obſcu-
rati miracula ⁊ bñficia nō cognoſcebāt:ſed ad hoc intel-
lectū a deo ſuſcepim⁹:ut ſupra cādelabrū ponerem⁹: ut
etiā alij q̄ ingrediunt̃ lumē videant. Sapiēs quidē iaꝫ in
greſſus eſt:q̄ vo addiſcit:adhuc ambulat:quaſi phariſeiſ
dicat: Oportet vos vti intellectu ad miraculoꝝ noticiā
⁊ alijs declarare:qm̄ que videtis ſunt opa nō beelzebub
ſed filij dei. vñ ſm̄ hunc intellcm̄ ſubdit: Lucerna corpis
tui eſt oculus tu⁹. ORI. Oculū q̄ppe appellat ꝓprie in
tellcm̄ noſtrū:totā aūt aiam q̄uiſ nō corporeā hic tropo
logice vocat corpus:illuſtrat̃ eni ab intellcū anima tota.
THE. Sicut aūt corpis oculus ſi lucidus fuerit: cor
pus lucidū erit:ſi vo tenebroſus ⁊ corp⁹ ſiliter tenebro-
ſum:ſic ↄpat̃ intellect⁹ ad aiam. vnde ſubdit: Si ocul⁹ tu⁹
fuerit ſimplex:totū corp⁹ tuū lucidū erit:ſi āt nequā totū
corpus tuū tenebroſum erit. ORI. Intellect⁹ eni a ſuo
principio in ſolo ſimplicitatis ſtudio eſt:nullā ↄtineteꝫ
duplicitatē ⁊ dolū ⁊ diuiſionē in ſe. CHRY. Si ergo
intellcm̄ corruperim⁹ q̄ pōt ſoluere paſſiōes:totam leſi-
mus aiam:patimurq; dirā caliginē:ꝑuerſiōe excecati in
tellect⁹. vñ ſubdit: Vide ergo ne lumē qđ in te eſt tenebre
ſint. Nō ſenſibiles dicit tenebras:ſed intrinſecā habētes
originē:⁊ quas nobiſcū paſſim deferim⁹:extincto nobis
oculo aie:de cuius lumis virtute ſubdit dicens: Si ergo
corpus tuū totum lucidū fuerit:nō habēs aliquā parteꝫ
tenebrarū erit lucidū totū:⁊ ſicut lucerna fulgoris illumi
nabit te. ORI. Id eſt ſi corpus tuū ſenſibile factum eſt
luminoſū illuſtrato corpe a lucerna:adeo ut nō amplius
in te ſit membrū tenebroſū:multomagis te nō peccate:in
tantū fiet lucidū totū tuū corpus ſpiritale:ut comparent
ſplendores ei⁹ illuſtrāti lucerne:dū lux que erat in corpo
re:que conſueuerat eſſe caligo:dirigitur quocunq; prece
perit intellectus. GRE. naçan. Vel aliter: Eccleſie lucer
na ⁊ oculus eſt prelatuſ.neceſſe eſt ergo ut ſicut oculo pu
ro ſe habente corpus dirigit̃:impuro vero exiſtente de-
uiat:ſic ⁊ in prelato qualitercūq; ſe habet: oportet parit̃
naufragium pati eccleſiā vel ſaluari. GREG. xxviij.
moral. Vel aliter appellatione corporis vnaqueq; actio
intelligitur:que intentionē ſuam quaſi intuentium oculuꝫ
ſequitur: Unde dicitur: Lucerna itaq; corporis eſt ocu-
lus:quia per bone intentionis radiū:merita illuſtrantur
actionis. Si ergo oculus tuus ſimplex fuerit:totuꝫ cor-
pus tuum lucidum erit. Quia ſi recte intendimus ꝑ ſim-
plicitatem cogitationis:bonū opus efficitur: etiam ſi mi
nus bonū eſſe videatur. Et ſi oculus tuus nequaꝫ fuerit
totum corpus tuum tenebroſum erit. Quia cum peruer-
ſa intentione quid vel recte agitur:⁊ ſi ſplendere corā ho
minibus cernitur:tamen apud examē interni iudicis ob
ſcuratur. vnde ⁊ recte ſubditur: Vide ergo ne lumen qđ
in te eſt:tenebre ſint. Quia ſi hoc quod bene nos agē cre
dim⁹:ex mala intentiōe fuſcamus:quanta ipſa mala ſunt
que mala eſſe:⁊ cum agimus non ignoramus. BED.
Cum autem ſubdit: Si ergo corpus tuuꝫ lucidum fuerit
Totum corpus noſtrū omnia opera noſtra dicit. Si igi
tur bonum bona intentione patraueris:non habēs ī tua
conſcientia aliquam partē tenebroſe cogitationis.⁊ ſi cō
tigerit aliqueꝫ proximoꝝ tua bona actione noceri:tu ta
men pro tuo ſimplici corde:⁊ hic gratia ⁊ in futuro lucis
gloria donaberis. Quod ſignificat ſubdens: Et ſicut lu-
cerna fulgoris illūinabit te. Hec contra hypocriſim pha
riſeoꝝ ſub dolo ſigna querētiū ſpāliter dicta ſunt.

¶ Et cum loqueret̃ rogauit illum quidā phari-
ſeus ut pranderet apud ſe. Et ingreſſus recubuit
Phariſeus aūt cepit intra ſe reputās dicere: qua
re nō baptizatus eſſet ante prandiū. Et ait domi-
nus ad illū: Nūc vos phariſei qđ de foris eſt cali
cis ⁊ catini mūdatis:qđ aūt intus eſt veſtruꝫ:ple-
nū eſt rapina ⁊ īiquitate. Stulti:nōne qui fecit qđ
de foris eſt:etiā id qđ de intuſ eſt fecit: Verūtamē
qđ ſupeſt date elemoſynā:⁊ ecce oīa munda ſunt
vobis. Sed ve vobis phariſeis qui decimatiſ mē
tam ⁊ rutā ⁊ omne olus:⁊ ꝑteritis iudiciū ⁊ cha
ritatē dei. Hec āt oportuit facere ⁊ illa ñ omittere
Ve vobis phariſeis:qui diligitis primas cathe-
dras in ſynagogis ⁊ ſalutatōes ī foro. Ve vobis
qui eſtis ut monumēta que nō apparēt ⁊ homieſ
ambulātes ſupra neſciunt.

¶ CIRYL. Phariſeus quāuis tenax eſſet ſui propoſiti
dominū tamen in propriam domū vocat. vnde dicitur:
Et cum loque. roga. il. quidam phari. ut pranderet apud
ſe. BEDA. Conſulte lucas non ait: Et cum hoc loque
retur:ſed Cum loqueretur:ut oſtendat eum non ſtatim fi
nitis q̄ ꝓpoſuerat verbis:ſed aliquot interpoſitis apud
phariſeum prandere rogatum. AUG. de con. euang.
Ut enim hoc lucas narraret:digreſſus eſt a mattheo cir
ca illum locum vbi ambo cōmemorauerant: quod dcm̄
eſt a domino de ſigno ione:⁊ de regia auſtri:⁊ de niniui-
tis:⁊ de ſpiritu imundo.poſt queꝫ ſermonē dicit matthe
us: Adhuc eo loquente ad turbaſ: Ecce mater eius ⁊ fra
tres ſtabant foris querentes ei loqui. lucas autem ī eo ſer
mone domini cōmemoratis:etiam quibuſdam que mat
theus dixiſſe dominū pretermiſit ab ordine quem cum
mattheo tenuerat:ingreditur. BEDA. Itaq; poſtquā
nunciatis ſibi foris matre ⁊ fratribus ait: Qui enim fece
rit voluntateꝫ domini:hic frater meus ⁊ ſoror mea ⁊ ma
ter eſt:datur intelligi:rogatus phariſei intraſſe conuiuiū
¶ CIRYL. Sed ipſe chriſtus qui eorum phariſeorum
nequiciam nouerat:diſpenſatiue cōdeſcendit:ſatagēs cō
mouere eos ad ſimilitudinē optimoruꝫ medicoruꝫ: qui
grauius infirmantibuſ afferunt remedia ſue induſtrie. vn
de ſequitur: Et ingreſſus recubuit. Dedit auteꝫ occaſionē
verbis chriſti indocilis phariſeus ſcādaliçatus:quia cū
opinaretur eum iuſtum ⁊ prophetam:non conformaba-
tur irrationabili eorum conſuetudini. vñ ſubditur: Pha
riſeus autem cepit intra ſe reputans dicere:quare nō ba
ptiçatus eſſet ante prandium: AUGUSTI. de ver-
bis do. Omni enim die phariſei antequam praderēt ab
luebant ſe aqua:quaſi quotidiana lauatio poſſit cordis
eſſe mundatio. Apud ſeipm auteꝫ phariſeus cogitauit:
voce non ſonuit. Ille tamen audiuit q̄ interiora cernebat
vnde ſequit̃: Et ait dominus ad illū: Nūc vos phariſei
qđ de foris eſt calicis ⁊ catini mūdatis:qđ aūt int⁹ ē vim

plenū eſt rapina ⁊ iniquitate. CIR. Poterat autem do
minus ⁊ aliis vti verbis: cōmouēs phariſeū inſanuʒ: ca
ptat tn̄ tp̄s: ⁊ ex his que erant pre manibus ꝯtexit docu
mentū. Hora nanqꝫ menſe ⁊ pabuli: ſumit pro exemplo
calicē ⁊ catinū: oñdens ꝙ mūdos ⁊ lotos decet eſſe ſyn/
cere miſtrātes deo: non ſolū a ſpurcitia corꝑali: imo ab
ea ꝗ latetītrinſec⁹ penes mentē: ſicē aliqđ vaſorū qb⁹ fuit
in mēſa: bonū eſt ⁊ extrinſecis ⁊ itrinſecis carere cōtagijs
AM. Uide aūt corpa nr̄a terrenorū: ⁊ fragiliū expſſi
one ſignificari: que breui lapſu ꝑcipitata frāgunt: ⁊ facile
ea que mens voluit interne ꝑ ſenſus ⁊ geſta corꝑis ꝓdit
ſicut illa ꝗ calix interi⁹ ꝯtinet: foris lucēt. vn̄ ⁊ in poſteri
orib⁹ nō dubiū eſt vocabulo calicis paſſionē corꝑis de
clarari. Cernis igit̄ ꝙ nos nō exteriora h⁹ calicis ⁊ cati/
ni: ſʒ interiora ꝯtamināt: qꝛ dixit: Qđ int⁹ eſt vr̄m: plenuʒ ē
rapina ⁊ iniqtate. AVG. de ver. do. Sed quō nō pep/
cit hoi a quo fuerat iuitat⁹: Magis quidē obiurgādo pe
pcit: ut correcto i iudicio pcerēt. Deinde oñdit nobis: qꝛ
⁊ baptiſma qđ ſel' adhibetꝑ fidē mūdat: fides āt int⁹ eſt:
nō foris. fidē aūt ꝯtēnebāt phariſei: ⁊ qđ foris erat laua/
bāt: int⁹ inqnatiſſimi manebant: qđ dn̄s iꝓbat dicens:
Stulti: nōne qui fecit qđ de foris eſt: etiā id qđ int⁹ eſt fecē
BED. q. d. Qui vtranqꝫ hoīs naturā fecit: vtrāqꝫ mū
dari deſiderat hoc eſt ꝯ manicheos: ꝗ aiaʒ tm̄ a deo: car
nē vo putāt a diabolo creatā. Hoc etiā eſt ꝯ illos ꝗ cor/
palia pctā: fornicationē. ſ. ⁊ furtū ⁊ cetera: talia pctā qua/
ſi grauiſſima deteſtant. ſpiritalia vo que nō min⁹ dānat
apl's ut leuia ꝯtemnūt. AM. Dn̄s aūt quaſi bon⁹ prece
ptor docuit quō nr̄i corꝑis mūdare ꝯtagiū debeam⁹ di/
cēs: Uerūtamē qđ ſupeſt date elemoſynā: ⁊ ecce oia mun
da ſunt vobis. Uides ꝗta remedia: Mūdat nos miſeri
cordia: mūdat nos dei ſermo. iuxta qđ ſcriptuʒ eſt: Jam
vos mūdi eſtis ꝓpter ſermonē quē locutus ſum vobis.
AVG. de elemoſyna: Miſericors monet miſericor/
diā fieri: ⁊ qꝛ ſeruare ꝗrit quos magno redemit ꝑcio: ꝑ⁹
grām baptiſmi ſordidatos: docet denuo poſſe ſeruari.
CHRY. Dicit aūt: Date elemoſynā: nō iuſticiā. ē eni
elemoſyna que caret iuſticia ꝗlibet: hec oia facit munda
⁊ ieiunio eſt ꝑſtantior: qđ ꝗuis ſit laborioſi⁹ illa tn̄ eſt lu
croſior. Jlluſtrat aiaʒ: ipinguat: bonā efficit ⁊ decorā.
Qui cogitat miſereri rogāti: citius a pctīs deſiſtet. Sicut
eni medic⁹ qui crebro vulnerātis medet: frangit̄ de facili
in erūnis aliorū: ſic ⁊ nos ſi vacauerim⁹ egenorū auxilijſ
de facili ꝯtēnem⁹ pn̄tia: ⁊ in celū leuabimur. Nō paruuʒ
eſt igit̄ elemoſyne cataplaſma: cum valeat oib⁹ apponi
vulnerib⁹. BED. Dicit aūt: Qđ ſupeſt. ſ. neceſſario vi/
ctui ⁊ veſtimēto. Neqꝫ. n. ita faciēda iubet elemoſyna: ut
teipm ꝯſūmas inopia: ſed ut tui cura corꝑis expleta: ino
pē ꝗtū vales ſuſtētes. Uel ita intelligendū: Qđ ſupeſt. i.
qđ tam multo ſcelere ꝑoccupatis ſolū remediū reſtat: Da
te elemoſynā: qui ſmo ad oia que vtili miſeratiōe fiūt: va
let. nō eni ſolū qui dat eſurienti cibū ⁊ ceta hi⁹: verū etiaʒ
ꝗ dat veniā ꝑcanti: atqꝫ orat ꝑ eo: ⁊ ꝗ corripit: ⁊ aliq emē
datoria pena plectit: elemoſynā dat. THE. Uel dicit:
Qđ ſupeſt. nam facultates ꝑſidēt cupido cordi. AM.
Tot⁹ itaqꝫ pulcherrim⁹ abhinc dirigit̄ locus: ut qm̄ nos
ad ſtudiū ſimplicitatis iuitat: ſuperflua iudeorū ⁊ terre/
na ꝯdemnet. Et tn̄ ipſis pctōrū abolitio ꝓmittit̄: ſi miſeri
cordiā ꝯſequant. AVG. de ver. do. Si aūt mūdari nō
pn̄t niſi credētes in eū: qui fide mūdat corꝺ: qđ eſt qđ dicit
Date elemoſynā: ⁊ ecce oia munda ſunt vobis: Attenda
mus forte ⁊ ipſe exponit. Jlli eni de oibus ſuis fructib⁹
decimā partē detrahebāt: ⁊ elemoſynas dabāt: qđ nō fa
cile aliquis facit chriſtian⁹. Jrriſerūt ergo illū eis hoc di
centē: quaſi hoibus qui elemoſynas nō facerēt. Hoc de⁹
ſciens ſubiungit: Sed veh vobis phariſeis ꝗ decimatis
mentā ⁊ rutā ⁊ oē olus: ⁊ ꝑteritis iudiciū: ⁊ charitatē dei
Nō ergo eſt hoc facere elemoſynā: facere eni elemoſynā
ē facere miſericordiā. Si itelligis: a te icipe. Quō eniʒ es
miſericors alteri: ſi crudelis es tibi: Audi ſcripturā dicē
tē: miſerere aie tue: placēs deo. Redi ad ꝯſciam tuā: qui
cūqꝫ male aut infideliť viuis: ⁊ ibi iuenis medicātē aiam
tuā: vel forte egeſtate obmuteſcētē. Jn iudicio ⁊ charita
te fac elemoſynā cū aia tua. Quid ē iudiciū: Diſplice tibi
Quid eſt charitas: Dilige deū: dilige ꝓximū. Hac elemo
ſynā ſi ꝑtermittis ꝗtūuis ames: nihil facis qn̄ tecū nō fa/
cis. CI. Uel hoc dicit in phariſeoꝝ rephēſionē: qꝛ illa
ſola ꝑcepta attētius obſuari iubebāt a ꝑplis ſubiectis ꝗ
cā erāt illis reddituū fecūdorū. vn̄ nec mima olerū poſt
ponerēt: op⁹ aūt ingerēde dilectōis ad deū: ⁊ iudicij iuſti
cenſurā negligebāt. THE. Quia eni deū ꝯtēnebāt in
differenť ſacra tractātes: ꝑcipit eis dilectionē dei habere
Per iudiciū vo dilectionē innuit ꝓximi: naʒ ꝙ aliquis iu
ſte iudicet ꝓximo ex eius dilectōe ꝓuenit. AM. Uel
iudiciū ideo: qꝛ nō oia ꝗ agūt i iudiciū referūt. charitateʒ
iō qꝛ nō ex affectu diligāt deū. Sʒ ne rurſus fidei ſtudio
ſos nos faciat operū negligētes: ꝑfectionē fideť viri bo
ni ſermone ꝯcludit: ut ⁊ fide ⁊ opib⁹ approbet dicēs: hec
aūt oportuit facere: ⁊ illa nō omittere. CHRY. Ubiꝗ
dē ſermo iudaice mūdatōis agebat totaliť pteriuit: ſʒ qꝛ
decima elemoſyna ꝗdā ē: ⁊ nondū erat tp̄s expſſe inter
mēdi legalia: ꝓpter hoc dicit: Hec oportuit facē. AM.
Arrogantiā ꝙ iactantiū iudeorū redarguit: dū ꝑmatus
appetūt. Sequit̄ eni: Ueh vobis phariſeis ꝗ diligit̄ pri
mas cathedras in ſynagogis: ⁊ ſalutatōes in foro. CI.
Per ea quib⁹ illos rephendit: nos facit meliores. Uult
eteni nos ambitōe carere: ⁊ nō pl⁹ venari apparētiā ꝙ ve
ri exn̄tiā: qđ tūc phariſei agebāt. Salutari eni ab aliqbuſ
⁊ ꝑſidere eis: nō vere nos idoneos eē oñdit: plib⁹ enim
hec ꝯtingūt cū boni nō ſint. vn̄ ſubdit: Ueh vobis ꝗ eſtis
ut monumēta que nō apparēt. Uolētes eni ab hoib⁹ ſalu
tari: ⁊ eis ꝑſidere ut magni eſtient: ab occultis ſepulchriſ
nō differūt: que nitēt quidē extrinſec⁹ ornamētis: ſunt āt
plena oi ſpurcitia. AM. Et quaſi ſepulchra queñ ap
parent ſpecie fallūt: viſuqꝫ decipiūt tranſeuntes. vn̄ ſeqt̄
Et hoies ambulātes ſupra neſciunt. ita. ſ. ut cū foris ſpe
cioſa ꝓmittāt: plena intus fetoris includāt. CHRY.
Sed ꝙ tales extiterint phariſei nō eſt mirabile. Si autē
nos digni reputati fieri templa dei: fiamuſ repente ſepul
chra ſolum fetorē cōtinentia: hoc eſt extreme miſerie.
CI. Ait aūt hic apoſtata iulian⁹ vitāda eē ſepulchra:
que xp̄s ipſe ait eē imūda: ſed ignorauit vim verborum
ſaluatoris. nō eni iuſſit a monumētis diſcedere: ſʒ eis cō
parauit phariſeorū ficticiū populū.

Reſpondens autem quidam ex legiſperitis
ait illi: Magiſter: hec dicens etiam contumeliaʒ
nobis facis. At ille ait: Et vobis legiſperitis veh
quia oneratis homies oneribus: que portare nō
poſſunt: ⁊ ipſi vno digito veſtro non tangitis ſar
cinas. Ue vobis qui edificatis monumenta pro/
phetarum: patres autem veſtri occiderunt illos.
Profecto teſtificamini ꝙ conſentitis operib⁹ pa/
trum veſtrorum: quoniam quidem ipſi eos occi/
derūt: vos autem edificatis eorū ſepulchra. Pro
pterea ⁊ ſapientia dei dixit: Mittaʒ ad illos pro
phetas ⁊ apoſtolos: ⁊ ex illis occident ⁊ ꝑſequē
tur ut inquiratur ſanguis omnium prophetaruʒ
qui effuſus eſt a conſtitutione mundi a generatio
ne iſta: a ſanguine Abel vſqꝫ ad ſanguineʒ zacha
rie: qui perijt inter altare ⁊ edem. Jta dico vobis
requiretur ab hac generatōe. Ueh vobis legiſpe
ritis qui tuliſtis clauem ſcientie: ipſi non intro/
iſtis: ⁊ eos qui introibant ꝓhibuiſtis. Cum autē

hec ad illos diceret: ceperunt phariſei ⁊ legiſperi
ti grauiter īſiſtere: ⁊ os eius opprimere de multiſ
inſidiantes ei ⁊ querentes aliquid capere de ore
eius ut accuſarent eum.

CIR. Redargutio que manſuetoſ trāſfert in melius ſu
perbis hoībus cōiter intolerabilis eſſe ſolet. vñ cum ſal
uator: reꝑhenderet phariſeos tanꝗ deuiātes a recto cal
le: ꝓcellebat ex hoc legiſperitoꝝ caterua. vñ dī: Rñdens
aūt quidā ex legiſperitis ait illi: Magiſter hec dicēs etiā
nobis ꝯtumeliā facis. BED. ꝙ miſera ꝯſcia que audi
to dei verbo ſibi ꝯtumelia fieri putat: ⁊ ꝯmemorata pēa
ꝑfidoꝝ ſe ſemꝑ intelligit eſſe damnādā. THE. Erāt āt
alij legiſperiti a phariſeis: nā phariſei diuiſi ab alijs qua
ſi religioſi videbant. legis āt periti ſcribe erāt doctoreſq;
qōnes legis ſoluētes. CI. Chriſtus aūt legiſperitis īue
ctiuā ingerit: ⁊ deprimit vanū coꝝ ſupciliū. vnde ſequit:
At ille ait: Et vobis legiſperitis veh: q2 hoīes oneratis
oneribus que portare nō pñt: ⁊ ipſi vno digito nō tangi
tis ſarcinas. Exemplo patenti vtit ad eos dirigendum.
Erat lex onerosa iudeis: ut fatent chriſti diſcipuli: ipi vo
faſces iportabiles legis colligātes: ⁊ ſubditis ſuppone
tes: ipſi nullaten᷒ opari curabāt. THE. Quotiēs etiā
doctor facit que docet: alleuiat faſcē: tradēs ad exemplū
ſeipm. Qñ vo nil agit eoꝝ que docet: tunc graues faſces
vident eis qui doctrinā ſuſcipiūt: utpote qui nec a docto
re pñt portari. BED. Recte aūt audiūt ꝙ ſarcinas legi
vno digito nō tangerēt: hoc eſt nec in minimis quidē eaꝝ
ꝑficerēt: ꝙ ſe ꝯtra morē patrū ſine fide ⁊ gr̄a chriſti ſuare
⁊ ſeruandā tradere ꝑſumebāt. GRE. Tales ꝗ mō plu
res ſunt iudices ſeueri peccantiū: ⁊ debiles agoniſte īto
lerabiles legiſlatores: ⁊ debiles portitores: nec appropi
qre volentes: nec palpare vite honeſtatē: quā irremedia
biliter exigunt a ſubiectis. CIR. Poſtꝗ igit reproba
uit oneroſam legiſperitorū officinā: inducit cōem inuecti
uā in cunctos ꝑncipes iudeoꝝ dicens: Veh vobis qui
edificatis monumēta ꝓphetarū: ⁊ patres veſtri occiderūt
illos. AM. Bonus eſt hic locus aduerſus ſuperſtitio
nē vaniſſimā iudeoꝝ: q2 edificando ſepulchra ꝓphetaꝝ
patrū ſuorū facta damnabāt: emulando aūt paterna ſce
lera in ſeipſos ſniām retorquebāt. nō eniꝫ edificatio: ſed
emulatio loco criminis eſtimat. vnde ſubdit: Profecto
teſtificami ꝙ ꝯſentitis opibus patrū veſtrorū: quoniā q̄
dem ipſi eos occiderūt: vos aūt edificatiſ eorū ſepulchra
BED. Simulabāt quidē ſe ob fauorē vulgi captandū:
patru ſuorū horrere ꝑfidiam: memorias ꝓphetaruꝫ: qui
ab eis occiſi ſunt: magnifice ornando: ſed ipſo ope teſtifi
cant: quantū paterne nequicie ꝯſentiant: iniurijs agendo
dñm a ꝓphetis ꝓnunciatū. vnde ſubdit: Propterea ⁊ ſa
pientia dei dixit: Mittam ad illos ꝓphetas ⁊ apoſtolos
⁊ ex illis occident ⁊ ꝑſequent. AM. Dei ſapia chriſt᷒
eſt. Deniq; in mattheo habes: Ecce ego mitto ad vos ꝓ
phetas ⁊ ſapientes. BED. Si aūt eadē ſapia dei ꝓphe
tas apoſtoloſq; miſit: ceſſent heretici chriſto ex v̄gine ꝑn
cipiū dare: omittāt aliū legis ⁊ ꝓphetarū: aliū noui teſta
mēti deū ꝑdicare: ꝙuis ſepe etiā apoſtolica ſcriptura ꝓ
phetas nō eos ſolū qui futurā chriſti incarnationē: ſed
eos q̄ futura celeſtis regni gaudia ꝑdicēt appellet. Sꝫ ne
quaꝗ hos crediderim apl̄is in catalogi ordine ꝑferēdoſ
CATHA. Siue aūt occidant: mors occiſorū altius cō
tra eos clamabit: ſiue ꝑſequant: memorialia ſue iniquita
tis emittunt. Fuga eni ꝑſecutionē paſſorū in magnū redū
dat ꝑſequentiū crimen. nemo eni piuꝫ ⁊ manſuetū fugit:
ſed potius auſterū ⁊ morib᷒ imbutū iniqs. Et iō ſequit:
Ut inquirat ſanguis oiuꝫ ꝓphetarū: q̄ effuſus eſt a ꝯſtitu
tiōe mūdi a generatōe iſta. BED. Querit quō ſanguis
oiuꝫ ꝓpharū atq; iuſtorū ab vna iudeorū generatiōe re
quirat: cum multi ſanctorū ſiue añ īcarnationē ſiue p᷒ ab
alijs natōib᷒ ſint interempti: Sed mos eſt ſcripturarū du
as ſepe generatiōes hoiuꝫ bonorū malorūq; computare
CI. Et ſi ergo dicat demr̄atiue a generatōe iſta: nō ex
primit ſolū tunc aſtantes ⁊ audiētes: ſed quēlibet homi
cidā: aſtruit enim ſimili ſile. CHRY. Ceterū ſi dicat iu
deos grauiora paſſuros: hoc nō īmerito fit: eo ꝙ ⁊ peio
ra oib᷒ auſi ſunt: ⁊ nullo ꝑteritorū caſtigati fuerūt: ſꝫ cuꝫ
vidiſſent alios peccaſſe ⁊ punitos fuiſſe: nō fuerūt meli
oris effecti: ſed ſilia cōmiſerūt: nō aūt ita ꝙ ꝓ cōmiſſis
aliorū alij luāt penā. THE. Oñdit aūt dñs iudeos eē
heredes malicie cayn: ex eo ꝙ ſubdit: A ſanguine abel:
vſq; ad ſanguinē çacharie q̄ perijt inter altare ⁊ edem.
Abel ſiquidē a cayn occiſuſ eſt. Zachariā aūt quē occide
rūt inter altare ⁊ edem qdā dicūt eſſe antiquū çachariaꝫ
filiū ioiade ſacerdotiſ. BED. Quare igit a ſanguīe abel
q̄ ꝑm᷒ martyriū paſſus eſt: mirū nō eſt: ſꝫ quare vſq; ad
ſanguinē çacharie: querendū eſt: cū ⁊ multi p᷒ eū vſq; ad
natiuitatē xp̄i: ⁊ ipſo mox nato inocētes ꝑempti ſint: niſi
forte q2 abel paſtor ouiū: çacharias ſacerdos fuit: ⁊ hic
in cāpo: ille in atrio templi necat᷒ eſt: vtriuſq; grad᷒ mar
tyres ⁊ laici. ſ. ⁊ altaris officio mācipati: ſub eorū intimā
tur vocabulo. GRE. niſſen᷒. Quidā aūt dicūt ꝙ çacha
rias pr̄ ioānis ſpū ꝓphetie cōſciēs myſteriū v̄ginitatis
ītacte dei genitricis nequaꝗ ſequeſtrauit illā a loco tēpli
virginib᷒ deputato: volēs oñdere ꝙ i ptāte ꝯditoris om
niū erat nouū ortū oſtendere: q̄ enixe vigorē celibat᷒ nō
auferret. Erat aūt hic locus medius int̄ altare ⁊ edem in
qua erat altare eneū ſitū: vbi ꝓpter hoc eū occiderūt. Aiūt
ēt cū audirēt regē mundi vēturū: diſpēſatiue metu ſubie
ctiōis aggrediunt eum q̄ atteſtabat ortū ipſi᷒ mactātes
ſacerdotē in templo. GRECVS. Alij aūt aliā cauſam
dicūt eſſe interit᷒ çacharie. cū eni occiderent infantes: ma
gnus ioānes cū coetaneis ſuis occidēdus erat: ſed eliça
beth eripiēs filiū de medio cedis: petijt heremū. vñ cū
ſatellites herodis eliçabeth: ⁊ puerū nō inuenirēt: ꝯuer
tunt iram in çachariā: occidentes ipm miniſtrantē in tem
plo. Sequit eni: Veh vobis legiſperitis qui tuliſtis cla
uem ſcie. BASI. Hec vox veh: q̄ itolerabilib᷒ ꝓfertur
doloribꝰ: eis ꝯuēit q̄ paulo p᷒ detrudēdi erāt i graue ſup
pliciū. CI. Clauē āt ſcie ipſaꝫ dicim᷒ eē legē. Erat. n. lex
vmbra ⁊ figura iuſticie xp̄i. Decebat ḡ legiſpitos qſi ida
gātes legē moyſi ⁊ dicta ꝓpharū reſerare quodāmō po
pulo iudeorū ianuas noticie xp̄i. Hoc aūt nō fecerūt: ſꝫ
ecōtra derogabāt diuis miracul̄: ⁊ ꝯtra ei᷒ dogmata cla
mabāt: Quid eū auditiſ: ſic igit tulerūt. i. abſtulerūt clauē
ſcie. vñ ſeqt: Ipſi nō itroiſtis: ⁊ eos q̄ itroibāt: ꝓhibuiſtis
Sꝫ ⁊ fides ē clauis ſcie: fit eni ꝑ fidē veritatis cognitio:
ſm illud Iſaie: Niſi credideritis: nō itelligetis. Suſtulerūt
ergo legiſpiti clauē ſcie: nō ꝑmittētes hoīes credē in xp̄m
AVG. de qſ. euā. Sed ⁊ clauis ſcie ē hūilitas xp̄i quā
nec ipſi itelligē: nec ab alijs itelligi volebāt. AM. Ar
guunt ēt adhuc ſub noīe iudeorū: ⁊ futuro ſupplicio ſta
tuunt obnoxij: q2 cū doctrinā ſibi diuie cognitōis vſur
pēt: ⁊ alios īpediāt: nec ipſi qō ꝓfitent agnoſcāt. AVG.
de cō. euā. Hec āt oīa matthe᷒ narrat eē dicta poſtꝗ dñs
i hierl̄eꝫ venerat. Lucas āt hic narrat cū adhuc dñs iter
ageret in hierl̄eꝫ: vñ mihi ſiles vident eē ſmones quorū
ille alterū: iſte alterū narrauit. BED. Quātū āt v̄a perfi
die ſiſatōis ⁊ ipietatis ſue cr̄ia audierūt phariſei: ⁊ legiſ
piti ipſi teſtant: q̄ nō reſipiſcē: ſꝫ doctorē v̄itati iſidijſ mo
liunt aggredi. ſequit. n. Cū āt hoc ad illos diceret: cepe
rūt phariſei ⁊ legiſpiti grauit inſiſtē. CI. Sumit āt inſi
ſtere ꝓ inſtare vel īuidere vel ſeuire. Cepert āt irrumpē
ſmonē ei᷒ i plib᷒. vñ ſeqt: Et os ei᷒ opprimē de multis.
THE. Cū eni ples intrrogāt vnū de diuerſis materijs cū
neqat ſit ex oib᷒ rñdē: vl̄ iſipiētib᷒ ꝙ dubitet. hoc igit ige
niabāt ⁊ illi nefarij ꝯ ipꝫ. ſꝫ ⁊ alit q̄rebāt os ei᷒ opprimē
ſ. ut ꝓuocarēt eū ad aliq̄d dicēdū: vñ poſſꝫ dānari. vñ ſe
qt: Inſidiātes ei ⁊ q̄rētes aliq̄d cape de ore ei᷒: ut accu
ſarēt eum. Qō ꝑmo dixerat: Opprimē nūc dicit Capere

vel rape aliqd ex oꝛe eius. Interrogabāt eū nūc quidem
de lege: ut arguāt eū qſi blaſphemū obloquētē de moyſe
nūc vō de ceſare ut accuſant eū tanq̄ inſidioſuꝫ ⁊ hoſteꝫ
maieſtatis ceſaree.

CA. XII.

Multis aūt turbis cōcurrentib⁹ ita ut ſe in
uicem cōculcarēt cepit dicere ad diſcipu
los ſuos: Attendite a fermēto phariſeo
rū: qḋ eſt hypocriſis. Nihil enī opertū eſt qḋ nō
reueleť: neq̄ꝫ abſconditū qḋ nō ſciať. Quī que i te
nebꝛis dixiſtis: in lumie diceť: ⁊ qḋ in aure locu
ti eſtis in cubiculis p̄dicabiť i tectis.

THEO. Phariſei qdē conabant ieſuꝫ capē i ſmone:
ut pplos ab eo abducerēt: hoc āt in ꝯtrariū vertiť. Ma
gis enī adibāt ppli p millenarios ꝯgregati a deo cupien
tes herere xp̄o: ut ſe inuicē ꝯpꝛimerēt. tā validū qd ē vi
tas: ⁊ dolus ibecilľ vbiq̄ꝫ. vn̄ dꝛ: Multis āt turbis circū
ſtātib⁹ ita ut ſeinuicē ꝯculcarēt. ce. di. ad di ſu. attē. a fer.
pha. qḋ ē hypocriſis. CI. Quia enī cauillatoꝛes erant:
ob hoc xp̄s ab eis ſibi cauere admonebat diſcipulos.
GRE. naȥan. Eſt aūt qn̄ fermētū ludať tanq̄ efficieſ pa
nē vitalē. Eſt āt qn̄ vitupať: ſignificās vetuſtā ⁊ acidā ma
liciā. THE. Uocat igi. fermētū hypocriſim tanq̄ alte
rantē ⁊ coꝛrumpētē intētōes hoīuꝫ qb⁹ ſe igeſſerit. Nihil
enī ſic alterat moꝛes ut hypocriſis. BED. Nā ſicut mo
dicū fermentū totā farine maſſam coꝛrūpit: ſic ſimulatio
animū: tota virtutū ſynceritate ⁊ veritate fraudabit.
AM. Pulcherrimū aūt locū tenēde ſimplicitatis emu
lande fide ſaluatoꝛ intexuit: ne iudaice moꝛe pfidia alia
ꝓmamus in affectu: alia voce ſimulem⁹: cum vltimo tpe
occulta cogitationū accuſantiū: aut etiā defendētiū ſecre
tū noſtre mētis apitura videant. vn̄ ſubdiť: Nihil aūt op
tū eſt: qḋ nō reueleť: neq̄ꝫ abſcōditū: qḋ nō ſciať. ORI.
Aut ergo de illo tpe hoc dicit: qn̄ iudicabit deus occulta
hoīuꝫ. aut id dicit: qꝛ q̄tūcūq̄ꝫ coneť aliqs occultaŕ bo
na alioꝝ infamīs: bonū naturaliť latē nō pōt. CHRY.
q. d. diſcipulis: q̄uis nūc quidā vocēt vos ſeductoꝛes ⁊
magos: deteget oīa tp̄s: ⁊ arguet eoꝝ calūniā: ⁊ veſtram
declarabit v̄tutē. vn̄ quecūq̄ꝫ vobis in p̄uo angulo pale
ſtine locut⁹ ſum: hec audacter ⁊ fronte detecta ⁊ qualibꝫ
ſublata foꝛmidine toti oꝛbi p̄dicate. Et iō ſubdit: Quī q̄
in tenebꝛis dixiſtis: in lumine diceť: ⁊ qḋ in aure locuti
eſtis: ⁊ i cubili p̄dicabiť i tectis. BED. Uel hoc dicit: q̄a
que int̄ tenebꝛas quondā p̄ſſuraꝝ carceriūq̄ꝫ vmbꝛas lo
cuti vel paſſi ſunt apli: nūc clarificata p oꝛbē: in eccľia le
ctis eoꝝ actib⁹ publice p̄dicanť. Sane qḋ dicit: Pꝛedica
biť in tectis: iuxta moꝛē ꝓuincie paleſtine loquiť: vbi ſo
lēt in tectis reſidere. nō enī tecta nr̄o moꝛe culminib⁹ ſub
limata: ſed plano ſcemate faciūt equalia. ergo dicit: Pꝛe
dicabiť in tectis. i. cūctis audiētib⁹ palā diceť. THE.
Uel hoc ꝓponiť phariſeis. q. d. O phariſei q̄ in tenebꝛis
i. qḋ in opacis coꝛdib⁹ vr̄is tētare me conamini in lumi
ne diceť: Ego enī ſum lux: ⁊ in me luce notū fiet: qcqd ve
ſtra machinať caligo: ⁊ qḋ in aure locuti eſtiſ: ⁊ in cubicu
lis. i. qcqd mutuis ſuſurris veſtris aurib⁹ inſtillaſtiſ: p̄di
cabiť in tectis. i. ita mihi fuit audibile: acſi in tectis p̄di
catū fuiſſet. Hic ēt intelligere potes q̄ lux ſit euāgeliuꝫ: te
cta vō alte aploꝝ aīe. Quotquot vō ꝯciliati ſt̄ phariſei:
diuulgata ſunt poſtmodū ⁊ audita in euāgelio luce: ſtāte
magno p̄cone ſpūſcō ſup aploꝝ animas.

Dico autē vobis amicis meis ne terreami ab
his qui occidūt coꝛpus: ⁊ poſt hoc non habent
amplius quid faciāt. Oſtendā aūt vobis queꝫ ti
meatis: Timete eū qui poſtq̄ꝫ occiderit: hꝫ ptāteꝫ
mittere in gehennā. Ita dico vobis: hunc timete.
Nōne q̄nq̄ꝫ paſſeres veneūt dipondio: ⁊ vnuſ ex
illis nō eſt in obliuione coꝛaꝫ deo? Sed ⁊ capilli
capitiſ veſtri oēs numerati ſunt. Nolite ergo time
re: multis paſſerib⁹ pluris eſtis vos.

CIR. Quī gemina eſt cā pfidie: que aut ex inolita ma
licia aut ex accidēti metu naſciť: ne qs metu territ⁹ deum
quē coꝛde cognoſcit negare cogať. pulchꝛe addit: Dico aūt
vobis amicis meis: ne terreami ab his q occidūt coꝛp⁹
CI. Non qbuſcūq̄ꝫ enī ſimplr hic ſermo ꝯuenire videť:
ſed his qui deū ex tota diligūt mente: quib⁹ ꝯuenit dice
re: Quis nos ſepabit a charitate chꝛiſti: qui aūt nō tales
ſunt: labiles ſunt: ⁊ ad ꝓſiliendū parati. poꝛro dn̄s dicit
Maioꝛem hanc dilectionē nemo habet q̄ ⁊ animā ſuaꝫ
ponat quis pꝛo amicis ſuis. Quomodo aūt nō eſt incon
uenientiſſimū chꝛiſto nō rependere: quod ab eo recepi
mus. AM. Moꝛtē etiā docet nō eſſe terribilē: q̄ locu
pletioꝛe fenoꝛe ſit immoꝛtalitas redemptura. CIR.
Eſt ergo aduertēdū q̄ laboꝛibus parantur coꝛone: ⁊ do
minee quibus moꝛtales vſq̄ꝫ ad tempus ſuaꝫ tramēte
dunt: ſitq̄ꝫ illis noſtre perſecutionis finis coꝛpoꝛalis in
teritus. vnde ſubdit: Et poſt hoc nō habent amplius qd
faciant. BED. Ergo ſupuacua furiunt inſania: qui moꝛ
tua martyrū membꝛa feris auibuſq̄ꝫ diſcerpenda p̄ӡci
unt: cum nequaq̄ omnipotētie dei: quin ea reſuſcitando
viuificet reſiſtere poſſint. CHRY. Conſidera qualiter
dominus diſcipulos omnib⁹ ſuperioꝛes conſtituit: ꝑ ip̄a
moꝛtem cunctis terribilē hoꝛtās ꝯtēnere. Simul autē ⁊
documenta imoꝛtalitatis anime oſtendit eis cuꝫ ſubdit
Oſtendā autem vobis: quem timeatis: timete eum q poſt
q̄ occiderit: habet poteſtatē mittere in gehennā. AM.
Moꝛs enī nature finis nō pene eſt: ⁊ ideo moꝛtē ſupplici
cū coꝛpalis eſſe defectū: penā vō aīe eſſe perpetua docuiq̄ꝫ
ſolū eſſe metuendū: cuius ptāti nō natura p̄ſcribat: ſꝫ ca
dem natura ſubiaceat. ꝯcludit: Ita dico vobis: hūc time
te. THE. Hinc nota q̄ peccatoꝛib⁹ quidem moꝛs ad
ſuppliciū fertur: ⁊ hic cruciatis ipſis per interitum: ⁊ ꝯ
ſequenter in gehennā detruſis: ſed ſi ſermonē diſcuſſeris
quid nam aliud intelliges: nō enim dicit: Qui mittit in ge
hennā: ſed qui ptātē habet mittere. Non enī quicūq̄ꝫ cū
peccato moꝛiunť: ſtatim detrudunť in penā: ſed ſit inedꝫ
remiſſio oblationū ⁊ oꝛationū cā que ꝓ defunctis danť
AM. Inſpirauerat ergo dominus ſimplicitati affectū
virtutem mentis erexerat: fides ſola nutabat. Bene eaꝫ
de rebus vilioꝛibus roboꝛauit: ſubdens: Nōne quinq̄ꝫ
paſſeres veneūt dipondio: ⁊ vnus ex illis non eſt in obli
uione coꝛā deo? q. d. ſi deus obliuionē paſſerū nō hꝫ: ho
minū quō habere poteſt? BED. Dipondius gen⁹ eſt pō
deris leuiſſimi ex duob⁹ aſſibus compoſiti. GLOS.
Qḋ aūt in numeris eſt vnū: hoc in ponderibus aſſis: qḋ
duo hoc dipondius. AM. Foꝛtaſſe aūt dicat aliquis
quō apoſtolus dixit: Nonne de bobus cura eſt deo: cum
bos paſſere p̄cioſioꝛ ſit: ſed aliud eſt cura: aliud ſcientia.
ORI. Ad iſtam igitur acumen diuine ꝓuiſionis que
ꝓcedit vſq̄ꝫ ad minima p hoc ſignificať. Myſtice autem
quinq̄ꝫ paſſeres ſpiritales ſenſus iuſte ſignificant: qui ex
celſa ⁊ ſupꝛa homines ſentiunt: deum intuentes: vocē au
dientes diuinā: guſtantes penam vite: olfacientes odoꝛē
vnguentoꝛū chꝛiſti: palpantes viuū verbum. Qui dipō
dio veneuntes. i. vilipenſi ab eis: qui ea que ſūt ſpūs ſtul
ticiā iudicāt: non danť in obliuione coꝛam deo. Dicit au
tē deus aliquoꝝ imemoꝛ fieri propter coꝛum facinoꝛa.
THE. Uel hi quinq̄ꝫ ſenſus duobus aſſibus vendit
nouo. ſ. ⁊ veteri teſtamento: ⁊ ideo nō danť obliuioni a
deo quoꝝ enī ſenſus tradunť verbo vite: ut ſint apti ad
ſpiritale pabulū: hoꝝ ſemper memoꝛ eſt dn̄s. AMB.
Uel aliť: Paſſer bon⁹ eſt cui volandi natura ſuppeditať.
volandi enī nobis gratiā natura dedit: voluptas abſtu
lit: que maloꝛum meſſis grauat animam: atq̄ꝫ in naturaꝫ
coꝛpoꝛee molis inclinat. Quinq̄ꝫ igitur coꝛpoꝛis ſenſus
ſi terrenarū ſoꝛdiū cibū querāt: ad ſupioꝛū operū fruct⁹